

605

NORWAY

Treaty Series No. 55 (1958)

Consular Convention

between His Majesty in respect of the
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and His Majesty The King of Norway

[with Agreed Minute, Protocols of Signature and Exchanges of Notes]

Oslo, February 22, 1951

[Ratifications were exchanged on July 31, 1951]

*Presented to Parliament by the Secretary of State for Foreign Affairs
by Command of Her Majesty
December 1958*

LONDON
HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE
PRICE 2s. 6d. NET

Cmnd. 590

CONSULAR CONVENTION BETWEEN THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND THE KINGDOM OF NORWAY

Oslo, February 22, 1951

His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas ; and His Majesty The King of Norway:

Being desirous of regulating the position of consular officers of one party in the territories of the other ;

Have decided to conclude a Consular Convention and have appointed as their plenipotentiaries for this purpose:

His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas (hereinafter referred to as " His Britannic Majesty "):

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

His Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to His Majesty The King of Norway, His Excellency Michael Robert Wright, Esquire, Companion of the Most Distinguished Order of St. Michael and St. George; and

His Majesty The King of Norway:

His Minister for Foreign Affairs, His Excellency Herr Halvard Lange ;

Who, having communicated to each other their respective full powers, which were found in good and due form, have agreed as follows:—

Part I.—Application and Definitions

ARTICLE 1

This Convention applies

- (1) on the part of His Britannic Majesty, to the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and to all territories for whose international relations His Government in the United Kingdom are responsible ;
- (2) on the part of His Majesty The King of Norway, to the Kingdom of Norway.

ARTICLE 2

For the purpose of this Convention

- (1) the term " sending state " means, according to the context, the High Contracting Party by whom the consular officer is appointed, or all the territories of that party to which the Convention applies ;
- (2) the term " receiving state " means, according to the context, the High Contracting Party within whose territories the consular officer exercises the functions required by his office, or all the territories of that party to which the Convention applies ;
- (3) the term " territory " means any part of the territories of the receiving state which constitutes a territorial unit for the purpose of all or some of the Articles of the Convention and which has been notified as such to the sending state in conformity with the provisions of Article 35 of the Convention;

KONSULARKONVENSJON MELLOM KONGERIKET NORGE OG DET FORENTE KONGERIKE STORBRITANNIA OG NORD-IRLAND

Oslo, den 22. februar 1951

Hans Majestet Norges Konge og Hans Majestet Kongen av Storbritannia, Irland og De Britiske Oversjøiske Dominions

finner det ønskelig å nærmere definere den stilling det ene lands konsulære tjenestemenn innehar i det annet lands territorier, og har i dette øyemed besluttet å avslutte en konsular-konvensjon.

Som befullmektigede er oppnevnt av

Hans Majestet Norges Konge:

Hans Utenriksminister, Herr Halvard Lange

og av

Hans Majestet Kongen av Storbritannia, Irland og De Britiske Oversjøiske Dominions (i teksten betegnet som "Hans Britanniske Majestet"):

for Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland

Hans Ambassadør hos Hans Majestet Norges Konge, Hans Eksellense Herr Michael Robert Wright, Companion of the Most Distinguished Order of St. Michael and St. George

som etter å ha utvekslet fullmakter, hvilke ble funnet i behørig form, er blitt enige om følgende:

Del I.—Anvendelse og definisjoner

ARTIKKEL 1

Denne konvensjon får anvendelse

(1) for Hans Majestet Norges Konge på Kongeriket Norge

(2) for Hans Britanniske Majestet på det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland og på alle territorier for hvis mellomfolkelige forbindelser Hans Majestets Regjering i det Forente Kongerike er ansvarlig.

ARTIKKEL 2

I denne konvensjon forstås ved:

(1) betegnelsen "utsenderstaten", alt ettersom sammenhengen tilsier, den Høye Kontraherende Part som har utnevnt den konsulære tjenestemann, eller alle de territorier tilhørende denne Part for hvilke konvensjonen gjelder.

(2) betegnelsen "mottakerstat," alt ettersom sammenhengen tilsier, den Høye Kontraherende Part innen hvis territorier den konsulære tjenestemann utøver sine funksjoner, eller alle territorier tilhørende denne Part for hvilke konvensjonen gjelder.

(3) betegnelsen "territorium," enhver del av mottakerstatens territorier som utgjør en territorial enhet for de formål som alle eller noen av konvensjonens artikler tar sikte på å tjene, og er oppgitt som sådan til utsenderstaten i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjons artikkel 35.

- (4) the term "nationals" means,
- (a) in relation to His Britannic Majesty, all citizens of the United Kingdom and colonies, all citizens of Southern Rhodesia, and all British protected persons including, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of any territory to which the Convention applies;
 - (b) in relation to His Majesty The King of Norway, all Norwegian subjects including, where the context permits, all juridical entities duly created under the law of the Kingdom of Norway;
- (5) the term "vessel" of a High Contracting Party means, for the purpose of Part VII of the Convention, any ship or craft registered at a port in any of the territories of that High Contracting Party to which the Convention applies, and, for the purpose of the other parts of the Convention, the word "vessel" means any ship or craft (not including ships of war) whether so registered or not;
- (6) the term "consular officer" means any person who is granted an exequatur or other authorization (including a provisional authorization) to act in such capacity by the appropriate authorities of the territory; a consular officer may be a career officer (*consul missus*) or an honorary officer (*consul electus*);
- (7) the term "consular employee" means any person employed at a consulate in a subordinate capacity, provided that his name has been duly communicated in accordance with the provisions of Article 6 of the Convention to the appropriate authorities of the territory; the term does not, however, include drivers or any person employed solely on domestic duties at or in the upkeep of the consular premises;
- (8) the term "consular office" means any building or part of a building which is occupied exclusively for the purposes of the official business of a consular officer;
- (9) the term "grave offence" means, for the purpose of Articles 14 and 27 (2) of the Convention
- (a) in the case of any of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1 of the Convention, an offence for which a sentence of imprisonment for five years or over may be awarded;
 - (b) in the case of the Kingdom of Norway, an offence ("forbrytelse") for which a sentence of imprisonment for five years or over may be awarded.

Part II.—Appointments and Districts

ARTICLE 3

(1) Either High Contracting Party may establish and maintain consulates in the territories of the other at any place where any third state possesses a consulate and at any other place where the receiving state agrees to the establishment of a consulate. It shall be within the discretion of the sending state to determine whether the consulate shall be a consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency.

(2) The sending state shall keep the receiving state informed of the district of each of its consulates and, subject to paragraph (3) of this Article, may prescribe the limits of these districts at its discretion.

(4) Med betegnelsen " borgere " forstås :

(a) i forhold til Hans Majestet Norges Konge : alle norske borgere og, hvor sammenhengén gjør det mulig, alle juridiske sammenslutninger opprettet i henhold til norsk lov,

(b) i forhold til Hans Britanniske Majestat: alle borgere av det Forente Kongerike med kolonier, alle borgere av Sør-Rhodesia, samt alle personer under Britisk beskyttelse, og hvor sammenhengén gjør det mulig, alle juridiske sammenslutninger opprettet i henhold til gjeldende lov i noen av de territorier som konvensjonen gjelder for.

(5) Med betegnelsen " fartøy " tilhørende en av de Høye Kontraherende Parter forstås, for så vidt den er benyttet i konvensjonens del VII, ethvert skip eller fartøy registrert i en havn i vedkommende Høye Kontraherende Parts territorier for hvilke konvensjonen gjelder, og for så vidt den er benyttet i andre deler av konvensjonen, forstås med betegnelsen " fartøy " ethvert skip eller fartøy (dog ikke krigsfartøyer) enten det er således registrert eller ikke.

(6) Med betegnelsen " konsulær tjenestemann " forstås enhver person som er meddelt eksekvatur eller annen tillatelse (inklusive en foreløbig tillatelse) til å opptré i denne egenskap av vedkommende territoriums kompetente myndigheter. En konsulær tjenestemann kan være en karriere tjenestemann (*consul missus*) eller en honorær tjenestemann (*consul electus*).

(7) Med betegnelsen " konsulatfunksjonær " forstås enhver person ansatt på et konsulat i en underordnet stilling, forutsatt at hans navn i henhold til bestemmelsene i denne konvensjons artikkel 6 er blitt meddelt territoriets kompetente myndigheter. Betegnelsen omfatter derimot ikke sjåfører eller annen person tilhørende tjenerpersonalet eller beskjefteget med vedlikeholdet av konsulatets lokaler.

(8) Med betegnelsen " konsulatkontor " forstås enhver bygning eller del av bygning som utelukkende benyttes til formål som vedrører en konsulær tjenestemanns offisielle forretninger.

(9) Med betegnelsen " alvorlig forbrytelse," som benyttet i konvensjonens artikler 14 og 27 (2), forstås

(a) for så vidt angår Kongeriket Norge, en forbrytelse for hvilken det kan idømmes fengselsstraff på fem år og derover;

(b) for så vidt angår de i konvensjonens artikkel 1, avsnitt (2) nevnte territorier, en forbrytelse for hvilken det kan idømmes fengselsstraff på fem år og derover.

Del II.—Utnevelser og distrikter

ARTIKKEL 3

(1) Hver av de Høye Kontraherende Parter har adgang til å opprette og bibeholde konsulater i den annen Parts territorier på ethvert sted hvor en tredje stat har et konsulat, og på ethvert annet sted hvor mottakerstaten går med på at det opprettes konsulat. Utsenderstaten skal ha adgang til å bestemme om vedkommende konsulat skal være et generalkonsulat, konsulat, visekonsulat eller konsularagent.

(2) Utsenderstaten skal holde mottakerstaten underrettet om sine konsulaters distrikter og skal ha adgang til, under iakttagelse av bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (3), å fastsette grensene for disse.

(3) The receiving state shall have the right to object to the inclusion within a consular district

(a) of any area which is not within a consular district and is not open to the Trade Commissioners or commercial representatives of a third state ;

(b) of any territory of a third state.

(4) A consular officer may, upon notification to the receiving state, perform consular functions outside his consular district, unless the receiving state objects.

ARTICLE 4

(1) Subject to the provisions of the subsequent paragraphs of this Article, the sending state may assign to any of its consulates consular officers of such number and rank as it may deem necessary. The sending state shall notify the receiving state in writing of the assignment of a consular officer to a consulate. In the case of honorary consular officers who are nationals of the receiving state the latter may require that its consent to the assignment of such officers to a consulate should be obtained in advance through the diplomatic channel.

(2) The exequatur or other authorization shall be granted as soon as possible and free of charge by the receiving state on presentation of the officer's commission or other notification of assignment. When necessary, a provisional authorization shall be accorded, pending the grant of an exequatur or other authorization.

(3) The exequatur or other authorization shall not be refused without good cause.

(4) The receiving state shall not be deemed to have consented to a consular officer's acting as such, or to have extended to him the benefits of the provisions of this Convention, until the receiving state has granted him an exequatur or other authorization.

ARTICLE 5

(1) The receiving state shall upon request inform without delay its appropriate authorities of the name of any consular officer entitled to act under this Convention.

(2) As an official agent of the sending state, a consular officer shall be entitled to special protection and to the high consideration of all officials of the receiving state with whom he has official intercourse.

(3) The receiving state may revoke the exequatur or other authorization of a consular officer whose conduct has given serious cause for complaint. The reason for such revocation shall, upon request, be furnished to the sending state through the diplomatic channel.

ARTICLE 6

The sending state shall be free to employ the necessary number of consular employees at its consulates, whether its own nationals or nationals of the receiving state or of a third state. Consular officers shall keep the government of the territory informed of the names and addresses of these employees. It will be for the government of the territory to designate the particular authority to whom this information is to be given.

(3) Mottakerstaten skal ha adgang til å motsette seg at et konsulatdistrikt omfatter:

(a) ethvert område hvor ikke en tredje stat har konsulatdistrikt og som ikke er åpent for en tredje stats handelsutsendinger;

(b) ethvert område tilhørende en tredje stat.

(4) En konsulær tjenestemann kan, etter å ha underrettet mottakerstaten, utføre konsulatforretninger utenfor sitt konsulatdistrikt, forutsatt at mottakerstaten ikke motsetter seg det.

ARTIKKEL 4

(1) Under iakttagelse av bestemmelsene i denne artikkels øvrige avsnitt har utsenderstaten adgang til å utnevne til ethvert av sine konsulater konsulære tjenestemenn i det antall og av den rang som det finner formålstjenlig. Utsenderstaten plikter å gi mottakerstaten skriftlig varsel om ansettelsen av en konsulær tjenestemann ved et konsulat. Når det gjelder honorære konsulære tjenestemenn som er borgere av mottakerstaten, kan denne forlange at dens samtykke til ansettelsen av slike tjenestemenn ved et konsulat innhentes på forhånd ad diplomatisk vei.

(2) Eksekvatur eller annen tillatelse skal omkostningsfritt meddeles av mottakerstaten snarest mulig etter at denne har mottatt tjenestemannens utnevnelsebrev eller annen underretning om utnevnelsen. Hvis nødvendig, skal en midlertidig tillatelse bli gitt i påvente av meddelelse av eksekvatur eller annen tillatelse.

(3) Meddelelse av eksekvatur eller annen tillatelse skal ikke kunne nektes uten skjellig grunn.

(4) Mottakerstaten skal ikke anses å ha gitt sitt samtykke til at en konsulær tjenestemann opptrer som sådan eller å ha gitt ham rett til de privilegier som bestemmelsene i denne konvensjon medfører, før mottakerstaten har meddelt ham eksekvatur eller annen tillatelse.

ARTIKKEL 5

(1) Mottakerstaten plikter etter anmodning uten opphold å gjøre sine myndigheter kjent med navnet på enhver konsulær tjenestemann som er berettiget til å utøve sine funksjoner i henhold til denne konvensjons bestemmelser.

(2) I egenskap av offisiell representant for utsenderstaten skal den konsulære tjenestemann være berettiget til spesiell beskyttelse og til alle mulige hensyn fra de myndigheters side med hvilke han kommer i berøring i tjenesteanliggender.

(3) Mottakerstaten har adgang til å trekke tilbake en konsulær tjenestemanns eksekvatur eller annen tillatelse når tjenestemannens opptreden har gitt alvorlig grunn til klage. Grunnen til slik tilbaketrekning skal etter anmodning meddeles utsenderstaten ad diplomatisk vei.

ARTIKKEL 6

Utsenderstaten skal ha adgang til å ansette det nødvendige antall konsulatfunksjonærer ved sine konsulater og disse kan være borgere av utsenderstaten, borgere av mottakerstaten eller borgere av en tredje stat. De konsulære tjenestemenn skal holde territoriets regjering underrettet om disse funksjonærers navn og adresse. Det tilkommer territoriets regjering å gi anvisning på til hvilken myndighet slik underretning skal gis.

ARTICLE 7

(1) A consular officer or employee may be assigned temporarily in an acting capacity to the duties of a consular officer who has died or is unable to act through illness, absence or other cause. Such acting officer may perform these duties and, subject to the provisions of paragraph (2) of this Article, enjoy the benefits of the provisions of this Convention upon notification to the government of the territory pending the return to duty of the officer concerned or the appointment of a new consular officer.

(2) If such acting consular officer is a consular employee he shall not be entitled by reason of such temporary assignment to any privileges in respect of taxes or duties imposed upon or by reason of importation greater than those to which he is already entitled under this Convention.

ARTICLE 8

The sending state may, with the permission of the receiving state, assign to the work of a consulate one or more members of its diplomatic mission accredited to that state. In this event the provisions of Article 4 shall apply as regards their consular assignment. These officers shall, in their consular capacity and with regard to the performance of consular functions, be entitled to the benefits and be subject to the obligations of this Convention, without prejudice to any additional personal privileges to which they may be entitled if they are recognized also as diplomatic officers by the receiving state.

Part III.—Legal Rights and Immunities

ARTICLE 9

(1) The sending state may, in accordance with such conditions as may be prescribed by the laws of the territory, acquire, hold and occupy, under any form of tenure which may exist under the laws of the territory, either in its own name or in the name of one or more natural or juridical persons acting on its behalf, land, buildings, parts of buildings and appurtenances situated in the territory and required by the sending state for the purposes of a consulate, or of a residence for a career consular officer or for other purposes, to which the receiving state does not object, arising out of the operation of the consular establishment of the sending state. If, under the laws of the territory, the permission of the authorities of the territory must be obtained as a pre-requisite to any such acquisition, such permission shall be granted, provided that the necessary formalities have been complied with.

(2) The sending state shall have the right to erect, for any of the purposes specified in paragraph (1) of this Article, buildings and appurtenances on land which it has so acquired.

(3) It is understood that the sending state shall not be exempt from compliance with any building or town planning regulations or restrictions applicable to the area in which the land, buildings, parts of buildings and appurtenances referred to in paragraphs (1) and (2) of this Article are situated.

ARTICLE 10

(1) There may be placed, on the outer enclosure and outer wall of the building in which a consulate is installed, the coat-of-arms or national device

ARTIKKEL 7

(1) En konsulær tjenestemann eller konsulatfunksjonær kan midlertidig beordres til å overta som fungerende de plikter som påhviler en konsulær tjenestemann som er avgått ved døden eller som på grunn av sykdom, fravær eller av annen årsak er ute av stand til å utføre sitt verv. Under iakttagelsen av bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (2) skal en slik fungerende tjenestemann, hvis territoriets regjering er behørig underrettet, kunne utføre slike tjenesteplikter og nyte godt av de privilegier som bestemmelsene i denne konvensjon medfører inntil vedkommende tjenestemann kan gjenoppta sin tjeneste eller inntil en ny konsulær tjenestemann er utnevnt.

(2) Hvis en konsulatfunksjonær fungerer som konsulær tjenestemann, skal han ikke på grunn av slik midlertidig funksjon være berettiget til større privilegier med hensyn til skatter eller innførselsavgifter enn dem han allerede innehar i medhold av denne konvensjon.

ARTIKKEL 8

Utsenderstaten kan, med mottakerstatens tillatelse, overdra konsulære funksjoner til en eller flere medlemmer av den diplomatiske misjon som er akkreditert mottakerstaten. Hvis så skjer, skal bestemmelsene i artikkel 4 gjelde for vedkommendes ansettelse som konsulær tjenestemann. Slike tjenestemenn skal i sin egenskap av konsulær tjenestemann og med hensyn til utøvelsen av konsulære funksjoner ha de privilegier og plikter som bestemmelsene i denne konvensjon medfører, uten at dette berører personlige privilegier som slike tjenestemenn ytterligere måtte være berettiget til på grunn av at de samtidig er anerkjent som diplomatiske tjenestemenn av mottakerstaten.

Del III.—Rettigheter og immuniteter

ARTIKKEL 9

(1) Under iakttagelse av de betingelser som gjelder eller gjøres gjeldende i henhold til vedkommende territoriums lover, har utsenderstaten adgang til å erverve og besitte—enten i eget navn eller i en eller flere personers eller i juridiske personers navn som opptrer på dens vegne, og under de eiendomsformer som gjelder i henhold til vedkommende territoriums lover—grunneiendommer, bygninger, deler av bygninger og tilbehør beliggende innen territoriet og som utsenderstaten har behov for til et konsulat, eller til utsendte konsulære tjenestemenns boliger eller til andre av mottakerstaten godkjente formål som har tilknytning til utsenderstatens konsulære oppgaver. Hvis det, i henhold til territoriets lover, er nødvendig å innhente territoriets myndigheters tillatelse til slik erhvervelse, skal slik tillatelse gis, forutsatt at de nødvendige formalia er iaktatt.

(2) Utsenderstaten skal, for de i avsnitt (1) nevnte formål, kunne oppføre bygninger med tilbehør på eiendommer som den således har erhvervet.

(3) Utsenderstaten må iaktta de byregulerings- og bygningsforskrifter som gjelder i det territorium hvor de i denne artikkels avsnitt (1) og (2) nevnte grunneiendommer, bygninger, deler av bygninger og tilbehør er beliggende.

ARTIKKEL 10

(1) På ytterveggen eller inngjerdingen av den bygning hvor konsulatet har sine lokaler, skal utsenderstaten kunne anbringe sitt våpen eller annet

of the sending state with an appropriate inscription designating the consulate in the official language of the sending state. It shall also be permitted to place such coat-of-arms or national device and inscription on or by the entrance door to the consulate.

(2) The flag of the sending state and its consular flag may be flown at the consulate and also, on suitable occasions, at the consular officer's residence. Except where this is contrary to the laws or regulations of the territory, a consular officer may in addition place the coat-of-arms or device and fly the flag of the sending state and its consular flag on the vehicles and vessels which he employs in the exercise of his duties.

(3) If the building in which a consulate is installed is also used for other purposes, such as, for instance, the residence of a consular officer, the room or rooms where the consular business is conducted and the archives and official papers of the consulate are kept shall be separate from those used for other purposes. This provision does not require the separation of diplomatic from consular rooms when a consular office is situated on the premises of a diplomatic mission.

(4) A consular office shall not be entered by the police or other authorities of the territory except with the consent of the consular officer in charge, or if such consent cannot be obtained, pursuant to appropriate writ or process and with the consent of the Secretary of State for Foreign Affairs in the case of the territories referred to in paragraph (1) of Article 1, or of the Minister for Foreign Affairs in the case of the Kingdom of Norway. The consent of such consular officer shall be assumed in the event of fire or other disaster or if the authorities of the territory have reasonable cause to believe that a crime of violence has been or is being or is about to be committed in the consular office. The provisions of this paragraph shall not apply to a consular office which is in the charge of a consular officer who is a national of the receiving state or who is not a national of the sending state.

(5) A consulate shall not be used to afford asylum to fugitives from justice. If a consular officer shall refuse to surrender a fugitive from justice on the lawful demand of the authorities of the territory, these authorities, subject to the provisions of paragraph (4) of this Article in regard to the consular office, may, if necessary, enter to apprehend the fugitive.

(6) Any entry into or search of a consular office pursuant to paragraphs (4) and (5) of this Article shall be conducted with due regard to the inviolability of the consular archives, as provided in paragraph (1) of Article 12.

(7) A consular officer shall not take advantage of the privileges accorded to the consular office by this Convention for any purpose not connected with the exercise of his consular functions.

ARTICLE 11

(1) Land, buildings, parts of buildings and appurtenances, including the furniture and equipment thereof, held or occupied exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9, together with the vehicles and vessels of a consulate, shall not be subject to military requisitions or billeting. Such land, buildings, parts of buildings and appurtenances shall not be immune from expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility in accordance with the laws of the territory, but if it is necessary to take any such measure with regard to any such property, every consideration shall be shown to avoid interference with the performance of consular functions.

nasjonalt emblem med en passende inskripsjon i utsenderstatens språk for å betegne konsulatet. Den skal også være berettiget til å anbringe slikt våpen, nasjonalt emblem eller inskripsjon på eller ved inngangsdøren til konsulatets kontorer.

(2) Utsenderstatens flagg og konsulatflagg skal kunne heises på konsulatet, og også—ved passende anledninger—utenfor den konsulære tjenestemanns bolig. Med mindre det strider mot de i territoriet gjeldende lover og bestemmelser, skal en konsulær tjenestemann dessuten kunne anbringe utsenderstatens våpen eller emblem og dens flagg eller konsulatflagg på slike kjøretøyer og fartøyer som han benytter under utøvelsen av sine funksjoner.

(3) Hvis konsulatets kontorer er beliggende i en bygning som også benyttes til andre formål, for eks, til en konsulær tjenestemanns bolig, skal det eller de rom hvor konsulatets virksomhet drives og konsulatets arkiv og papirer oppbevares, holdes adskilt fra de rom som tjener andre formål. Denne bestemmelse medfører ikke at, med hensyn til kontorrom, diplomatisk virksomhet må holdes adskilt fra konsulær virksomhet i tilfelle hvor et konsulat har lokaler i samme bygning som benyttes av en diplomatisk misjon.

(4) Politiet eller andre av territoriets myndigheter har ikke adgang til et konsulatkontor med mindre den konsulære tjenestemann gir sitt samtykke til dette, eller hvis slikt samtykke ikke kan erholdes, med mindre det foreligger behørig rettsordre og dertil samtykke fra Utenriksministeren for så vidt angår Kongeriket Norge eller fra Secretary of State for Foreign Affairs for så vidt angår de territorier som er nevnt i artikkel 1, avsnitt (2). Samtykke fra vedkommende konsulære tjenestemenn skal forutsettes å foreligge i tilfelle av brann eller annen ulykke, eller hvis territoriets myndigheter har skjellig grunn til å anta at en voldsforbrytelse er blitt, eller blir, eller er i ferd med å bli utøvet i konsulatets kontorer. Bestemmelsene i dette avsnitt skal ikke gjelde for et konsulatkontor som er bestyrt av en konsulær tjenestemann som er borger av mottakerstaten eller som ikke er borger av utsenderstaten.

(5) Et konsulat skal ikke benyttes til å gi asyl for personer som søker å unddra seg rettsforfølgning. Hvis en konsulær tjenestemann nekter å utlevere en person som søker å unddra seg rettsforfølgning, til tross for at det foreligger rettslig anmodning fra territoriets myndigheter, skal disse myndigheter om nødvendig, og under iakttagelse av bestemmelse om konsulatkontorer i denne artikkels avsnitt (4), kunne skaffe seg adgang til konsulatet for å pågripe flyktningen.

(6) Under inntrengen i og undersøkelse av et konsulatkontor i henhold til denne artikkels avsnitt (4) og (5) skal konsulatarkivets ukrenkelighet respekteres således som bestemt i artikkel 12, avsnitt (1).

(7) En konsulær tjenestemann skal ikke nytte de privilegier som er tilstått konsulatkontorer i henhold til denne konvensjon, til formål som ikke står i forbindelse med utøvelsen av konsulære funksjoner.

ARTIKKEL 11

(1) Grunneiendommer, bygninger, deler av bygninger og tilbehør, inklusive innbo og utstyr som utelukkende er benyttet for de i artikkel 9, avsnitt (1) nevnte formål, så vel som et konsulats kjøretøyer og fartøyer skal ikke gjøres til gjenstand for militære rekvisisjoner eller innkvarteringer. Slike grunneiendommer, bygninger, deler av bygninger og tilbehør skal ikke være undtatt fra ekspropriasjon eller beslagleggelse av forsvarshensyn eller til offentlig bruk i henhold til territoriets lover, men viser det seg nødvendig å treffe forføyninger av denne art vedrørende slik eiendom, skal det utvises alle mulige hensyn for å undgå å legge hindringer i veien for utøvelsen av de konsulære funksjoner.

(2) In addition, a consular officer or employee, provided, in either case, that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article, his private residence, furniture and other household articles, and all vehicles and vessels held or possessed by him, shall enjoy exemption from all military requisitions, contributions or billeting. This privilege shall not be extended to other property belonging to him. The residence of a consular officer or employee shall not be immune from expropriation or seizure for purposes of national defence or public utility in accordance with the laws of the territory.

(3) Further, due compensation for expropriation or seizure, payable at the official selling rate of exchange most favourable to the sending state at the time when the property was expropriated or seized, in a form readily convertible into the currency of and transferable to the sending state, in respect of all proprietary interests in a consulate (including all land, buildings, parts of buildings and appurtenances, held or occupied exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9) owned by the sending state or vested in a consular officer or employee or other natural or juridical person acting on behalf of the sending state shall be paid not later than three months from the date on which the amount of compensation for expropriation or seizure has been finally fixed.

(4) A consular officer, provided that he is not a national of the receiving state, and also a consular employee, provided that he complies with the conditions specified in paragraph (5) of this Article, shall enjoy exemption from military, naval, air, police, administrative or jury service of every kind.

(5) The conditions referred to in paragraphs (2), (3) and (4) of this Article are that the person concerned should

- (a) be a national of the sending state and not possess the nationality of the receiving state ; and
- (b) not be engaged in any private occupation for gain in the territory ; and
- (c) not have been ordinarily resident within the territory at the time of his appointment to the consulate.

ARTICLE 12

(1) The archives and all other official documents and papers of a consulate shall at all times be inviolable and the authorities of the territory may not under any pretext examine or detain any of them.

(2) Such archives and official documents and papers shall be kept separate from papers, books or correspondence of a consular officer or employee relating to other matters. This provision does not require the separation of diplomatic from consular archives and official papers when a consular office is situated on the premises of a diplomatic mission.

(3)—(a) A career consular officer may communicate with his government or with his superintending diplomatic mission by post, telegraph, telephone and other public services, and may send and receive official correspondence by sealed consular pouches, bags and other containers and may, in both cases, use secret language. When, however, the receiving state is at war, such right of communication and correspondence with the superintending diplomatic mission, if the latter is situated outside the territories of the receiving state, may be restricted. A career consular officer may, in addition, similarly communicate and correspond with other diplomatic missions and consulates of the sending state or with the authorities of other territories of that state,

(2) Dessuten skal en konsulær tjenestemanns eller konsulatfunksjonærs private bolig, innbo og annet husgeråd samt kjøretøyer og fartøyer som er hans eiendom eller i hans besittelse, være fritatt for militær rekvisisjon, avståelse eller innkvartering, forutsatt at tjenestemannen eller funksjonæren oppfyller de betingelser som er nevnt i denne artikkels avsnit (5). Dette privilegium skal ikke gjelde annen eiendom som tjenestemannen eller funksjonæren måtte være i besittelse av. En konsulær tjenestemanns eller funksjonærs bolig skal ikke være undtatt fra ekspropriasjon eller beslagleggelse av forsvarshensyn eller til offentlig bruk i henhold til territoriets lover.

(3) Erstatning for ekspropriasjon eller beslagleggelse skal betales ikke senere enn 3 måneder fra den dag da erstatningssummen for slik ekspropriasjon eller beslagleggelse er endelig fastsatt. Erstatningssummen skal betales etter den offisielle valutakurs (salgskurs) som er fordelaktigst for utsenderstaten og som gjelder på det tidspunkt da eiendommen ble ekspropriert eller beslaglagt, og skal ytes i en form som lett kan omgjøres i utsenderstatens valuta og lett kan overføres. Dette gjelder eiendomsinteresser av enhver art i forbindelse med et konsulat (inklusive alle grunneiendommer, bygninger, deler av bygninger og tilbehør utelukkende benyttet til de i artikkel 9, avsnitt (1) nevnte formål) som innehas av utsenderstaten eller av en konsulær tjenestemann eller funksjonær eller annen person eller juridisk person som opptrer på vegne av utsenderstaten.

(4) En konsulær tjenestemann som ikke er borger av mottakerstaten, og likeledes en konsulatfunksjonær forutsatt at han oppfyller de i denne artikkels avsnitt (5) nevnte betingelser, skal være fritatt for enhver militærtjeneste, polititjeneste, og for jurytjeneste og administrative tjenester av enhver art.

(5) De i denne artikkels avsnitt (2), (3) og (4) nevnte betingelser er at vedkommende person skal

- (a) være borger av utsenderstaten og ikke ha statsborgerret i mottakerstaten, og
- (b) ikke drive privat virksomhet i territoriet med henblikk på økonomisk vinning, og
- (c) ikke ha hatt vanlig fast bopel i territoriet på det tidspunkt da han ble ansatt ved vedkommende konsulat.

ARTIKKEL 12

(1) Et konsulats arkiv og andre offisielle dokumenter og papirer skal alltid være ukrenkelige, og territoriets myndigheter skal ikke under noe påskudd kunne undersøke eller tilbakeholde dem.

(2) Slike arkiv, offisielle dokumenter og papirer skal holdes adskilt fra en konsulær tjenestemanns eller funksjonærs papirer, bøker eller korrespondanse vedrørende andre saker. Denne bestemmelse krever ikke at diplomatiske og konsulære arkiver og offisielle papirer holdes adskilt i tilfelle hvor et konsulatkontor utgjør en del av en diplomatisk stasjon.

(3) (a) En utsendt konsulær tjenestemann (karrieretjenestemann) skal kunne opprettholde forbindelse med sin regjering og med den ham overordnede diplomatiske stasjon pr. post, telegraf, telefon og andre offentlige kommunikasjonsmidler, og skal kunne sende og motta offisiell korrespondanse i forseglett konsulatsekk, kuffert eller annen forseglett innpakning, og skal, i begge tilfelle, kunne bruke hemmelig språk. Hvis mottakerstaten er i krig, skal imidlertid slik rett til forbindelse og korrespondanse med overordnet diplomatisk stasjon—hvis denne er beliggende utenfor mottakerstatens territorium—kunne innskrenkes. En utsendt konsulær tjenestemann skal dessuten på samme måte kunne opprettholde forbindelse og korrespondanse med andre av utsenderstatens

provided that, when the receiving state is at war, this extended right may be restricted.

(b) In the case of honorary consular officers the application of the provisions of sub-paragraph (a) of this paragraph will be regulated by special arrangements to be made from time to time between the High Contracting Parties.

(4) The official consular correspondence referred to in the preceding paragraph shall be inviolable and the authorities of the territory shall not examine or detain it. In special cases they may, however, request that sealed consular pouches, bags and other containers should be opened by a consular officer in their presence in order to satisfy themselves that the containers do not hold anything but official correspondence.

(5) A consular officer or employee shall be entitled to refuse a request from the courts or authorities of the territory to produce any documents from his archives or other official papers or to give evidence relating to matters within the scope of his official duties. Such a request shall, however, be complied with in the interests of justice if, in the judgment of the consular officer in charge, it is possible to do so without prejudicing the interests of the sending state.

(6) A consular officer is also entitled to decline to give evidence as an expert witness with regard to the laws of the sending state.

ARTICLE 13

(1) A consular officer or employee shall not be liable, in proceedings in the courts of the receiving state, in respect of acts performed in his official capacity, falling within the functions of a consular officer under international law, unless the sending state requests or assents to the proceedings through its diplomatic representative.

(2) It is understood that the provisions of paragraph (1) of this Article do not preclude a consular officer or employee from being held liable in a civil action arising out of a contract concluded by him in which he did not expressly contract as agent for his government and in which the other party looked to him personally for performance, and that the provisions of paragraph (5) of Article 12 do not entitle a consular officer or employee to refuse to produce any document or to give evidence relating to such a contract.

(3) A consular officer or employee may be required to give testimony in either a civil or a criminal case, except as provided for in paragraphs (5) and (6) of Article 12. The authorities and court requiring his testimony shall take all reasonable steps to avoid interference with the performance of his official duties. The court requiring the testimony of a consular officer shall, wherever permissible and possible, arrange for the taking of such testimony, orally or in writing, at his office or residence.

(4)—(a) All motor vehicles and vessels owned by the sending state and used for the purposes of a consulate or for the purposes of a consular officer or employee, and likewise all motor vehicles and vessels owned by a consular officer or employee, shall be adequately insured by policies against third party risks. Any action by a third party in respect of any such risk shall be deemed to be an action involving liability as set out in paragraph (2) of this Article, and the provisions of paragraph (5) of Article 12 shall not entitle a consular officer or employee to refuse to produce any document or to give evidence in connexion with such an action.

(b) In the use and operation of such vehicles and vessels a consular officer or employee shall comply with the regulations in force in the territory.

diplomatiske stasjoner og konsulater, eller med myndighetene i andre av utsenderstatens territorier, idet det dog er forutsetningen at denne utvidete rett skal kunne innskrenkes når mottakerstaten er i krig.

(b) Anvendelse av bestemmelsene i foranstående underavsnitt (a) på honorære konsulære tjenestemenn skal fastsettes ve spesielle avtaler som fra tid til annen måtte bli inngått mellom de Høye Kontraherende Parter.

(4) Et konsulats, offisielle korrespondanse som nevnt i foregående avsnitt, skal være ukrenkelig og territoriets myndigheter skal ikke undersøke den eller holde den tilbake. I spesielle tilfelle kan dog myndighetene forlange at forseglett konsulatsekk, kuffert eller annen forseglet innpakning skal åpnes av den konsulære tjenestemann i myndighetenes nærvær for at de sistnevnte skal kunne konstatere at kollen kun inneholder offisiell korrespondanse.

(5) En konsulær tjenestemann eller funksjonær skal kunne nekte å etterkomme en anmodning fra territoriets domstoler eller myndigheter om å fremlegge dokumenter fra sitt arkiv eller andre offisielle papirer, eller avgi vitnemål angående ting som berører hans offisielle plikter. Slik anmodning skal dog etterkommes i rettens interesse, hvis, etter vedkommende ansvarlige konsulære tjenestemanns eller funksjonærs oppfatning, dette lar seg gjøre uten å skade utsenderstatens interesser.

(6) En konsulær tjenestemann kan også nekte å avgi vitnemål som sakkyndig vitne i spørsmål vedrørende utsenderstatens lovgivning.

ARTIKKEL 13

(1) En konsulær tjenestemann eller funksjonær skal ikke kunne trekkes til ansvar for mottakerstatens domstoler for handlinger han har foretatt i sin offisielle egenskap, og som i henhold til internasjonal rett ligger innenfor en konsulær tjenestemanns virkeområde, med mindre utsenderstaten ad diplomatisk vei ber om, eller samtykker i slik rettergang.

(2) Denne artikkels avsnitt (1) skal ikke være til hinder for at ansvar gjøres gjeldende mot en konsulær tjenestemann eller funksjonær i et sivilt søksmål reist på grunnlag av en kontrakt inngått av denne og i hvilken han ikke uttrykkelig opptrådte på vegne av sin regjering, og som måtte gi den annen part grunn til å anta at han kunne henholde seg til ham personlig for oppfyllelse. Likeledes skal ikke bestemmelsene i artikkel 12, avsnitt (5) kunne påberopes av den konsulære tjenestemann eller funksjonær som grunn til å nekte å fremlegge et dokument eller avgi vitnemål vedrørende en slik kontrakt.

(3) En konsulær tjenestemann eller funksjonær skal være pliktig til å etterkomme en anmodning om å avgi vitnemål i en sivil eller strafferettslig sak med de undtagelser som gjelder i henhold til artikkel 12, avsnitt (5) og (6). Den domstol som forlanger en konsulær tjenestemann vitnehørt, skal treffe alle rimelige forføyninger for å unngå at han derved hindres i utøvelsen av sine offisielle plikter, og skal, hvor det er tillatt og lar seg gjøre, la oppta slik vitneforklaring, muntlig eller skriftlig, i tjenestemannens kontor eller bolig.

(4) (a) Alle motorvogner og fartøyer tilhørende utsenderstaten og som benyttes av konsulatet eller som tilhører en konsulær tjenestemann eller funksjonær, skal være tilstrekkelig assurert mot ansvar overfor tredjemann. Ethvert saksanlegg av tredjemann i forbindelse med slikt ansvar skal betraktes som et saksanlegg reist på grunnlag av kontrakt medførende sivil ansvar av den art som det siktes til i denne artikkels avsnitt (2), og bestemmelsene i artikkel 12, avsnitt (5) berettiger ikke en konsulær tjenestemann eller funksjonær til å nekte å fremlegge dokumenter eller avgi vitnemål i forbindelse med slikt saksanlegg.

(b) Under bruken av slike kjøretøyer og fartøyer skal en konsulær tjenestemann eller funksjonær være pliktig til å følge de i territoriet gjeldende regler.

(5) A consular officer and his wife and minor children residing with him shall be exempt from the requirements of the laws of the territory with regard to the registration of foreigners and permission to reside, and shall not be subject to deportation while the consular officer holds his exequatur or other authorization.

(6) A consular employee who is not an acting consular officer may be subjected, provided that he is not a national of the receiving state, to the laws and regulations of the territory relating to the entry, residence, control and deportation of foreigners.

ARTICLE 14

(1) Except at the request or with the consent of the sending state a career consular officer shall not be subjected in any territory of the receiving state to detention in custody pending trial, unless he is accused of a grave offence as defined in Article 2 (9) of this Convention.

(2) Without prejudice to the provisions of paragraph (1) of this Article relating to personal immunity, a career consular officer shall be entitled to no immunity from the jurisdiction of the receiving state except as provided for in paragraphs (5) and (6) of Article 12 and paragraph (1) of Article 13.

Part IV.—Financial Privileges

ARTICLE 15

No tax or other similar charge of any kind (national, state, provincial, municipal or other) shall, in the territory, be imposed on or collected from the sending state or any natural or juridical person acting on its behalf in respect of

- (a) the ownership or occupation of land, buildings, parts of buildings or appurtenances used exclusively for any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9 of this Convention, except taxes or other assessments levied for services or for local public improvements by which, and to the extent that, the said premises are benefited;
- (b) transactions or instruments relating to the acquisition of immovable property for any of the said purposes;
- (c) the ownership, possession or use of movable property for any of the said purposes.

ARTICLE 16

(1)—(a) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of fees received on behalf of the sending state in compensation for consular services, or in respect of any receipt given for the payment of such fees.

(b) The sending state or a consular officer or employee thereof shall be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind imposed or collected by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of acts performed in the course of the officer's or employee's official functions. This exemption shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the sending state or the consular officer or employee.

(5) En konsulær tjenestemann, hans hustru og mindreårige barn som bor hos ham, skal være fritatt for de i territoriet gjeldende bestemmelser angående registrering av utlendinger samt oppholdstillatelse, og skal ikke kunne deporteres så lenge vedkommende tjenestemann innehar sitt eksekvatur eller annen tillatelse.

(6) En konsulatfunksjonær som ikke er fungerende konsulær tjenestemann og som ikke er borger av mottakerstaten, kan underkastes de i territoriet gjeldende lover angående innreise, opphold, kontroll med og deportasjon av utlendinger.

ARTIKKEL 14

(1) Uten etter anmodning fra utsenderstaten eller med dennes samtykke kan ikke en utsendt konsulær tjenestemann i noe territorium tilhørende mottakerstaten underkastes fengslig forvaring i påvente av dom, med mindre han er siktet for en alvorlig forbrytelse således som nevnt i denne konvensjons artikkel 2 (9).

(2) Bortsett fra bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (1) angående personlig immunitet, skal en utsendt konsulær tjenestemann ikke nyte noen immunitet under mottakerstatens jurisdiksjon unntatt således som bestemt i artikkel 12, avsnitt (5) og (6) artikkel 13, avsnitt (1).

Del IV.—Finansielle privilegier

ARTIKKEL 15

Det skal i territoriet ikke ilegges eller oppkreves skatt eller noen avgift av liknende art av utsenderstaten eller av noen person eller juridisk person som opptrer på dens vegne (hverken nasjonal, stats, provinsial, kommunal eller annen skatt eller avgift) på

- (a) grunneiendommer, bygninger, deler av bygninger eller tilbehør som eies eller benyttes utelukkende for de i denne konvensjons artikkel 9, avsnitt (1) nevnte formål, unntatt skatt og annen avgift ilagt for ytelser eller for lokale offentlige arbeider som—og i den utstrekning de—er kommet vedkommende eiendom til gode.
- (b) transaksjoner og dokumenter vedrørende erhvervlsen av fast eiendom for noen av de nevnte formål.
- (c) løsøre som eies, innehas eller benyttes for de nevnte formål.

ARTIKKEL 16

(1) (a) Ingen skatt eller annen liknende avgift skal ilegges eller oppkreves av mottakerstaten i territoriet, eller av noen stat, provins, kommune eller lokalt distrikt innen mottakerstaten, på gebyrer mottatt på vegne av utsenderstaten for konsulære tjenester eller på kvittering utstedt for betaling av slike gebyrer.

(b) Utsenderstaten eller dennes konsulære tjenestemann eller funksjonær skal i territoriet være fritatt for skatt eller annen liknende avgift av enhver art ilagt eller oppkrevet av mottakerstaten, eller av noen stat, provins, kommune eller annet lokalt distrikt innen denne, på handlinger utført under utøvelsen av en tjenestemann eller funksjonærs offisielle plikter. Denne fritagelse skal ikke gjelde skatter eller andre liknende avgifter som andre personer er rettslig forpliktet til å betale, uansett om slike skatter eller liknende avgifter måtte være vellet over på utsenderstaten eller dennes konsulære tjenestemann eller funksjonær.

(2) No tax or other similar charge of any kind shall be imposed or collected in the territory by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, in respect of the official emoluments, salaries, wages or allowances received as compensation for his consular services by a consular officer.

(3) The provisions of paragraph (2) of this Article shall also apply to the official emoluments, salaries, wages or allowances received by a consular employee as compensation for his services at a consulate, unless such consular employee is a national of the receiving state.

(4) Without prejudice to any exemption accorded by the preceding paragraphs of this Article, a consular officer or employee shall, except as provided in paragraph (5) of this Article, be exempt in the territory from all taxes or other similar charges of any kind which are or may be imposed or collected by the receiving state, or by any state, province, municipality or other local subdivision thereof, other than taxes or duties imposed upon or by reason of importation into the territory, exemption from which is dealt with exclusively in Article 17, provided that such officer or employee is

(a) not a national of the receiving state ; and

(b) not engaged in private occupation for gain in the territory ; and

(c) a permanent employee of the sending state, or if not a permanent employee thereof, was not ordinarily resident in the territory at the time of his appointment to the consulate.

(5)—(a) The provisions of paragraph (4) of this Article shall apply only to taxes or other similar charges in respect of which the consular officer or employee would, in the absence of the exemption provided by this Article, be the person legally liable, and shall not apply to taxes or other similar charges in respect of which some other person is legally liable, notwithstanding that the burden of the tax or other similar charge may be passed on to the consular officer or employee. If, however, a consular officer or employee is entitled to income from sources outside the territory but that income is payable to him, or collected on his behalf, by a banker or other agent within the territory who is required to deduct income tax on payment of the income and to account for the tax so deducted, the consular officer or employee shall be entitled to repayment of the tax so deducted.

(b) The provisions of paragraph (4) shall not apply to

(i) taxes imposed or collected on the ownership or occupation of immovable property situated within the territory ;

(ii) taxes on income derived from other sources within the territory ;

(iii) taxes imposed or collected within the territory on the passing of property on death, whether the consular officer or employee is the person who dies or the person to whom the property passes on death ;

(iv) taxes on transactions or instruments effecting transactions, such as taxes on the sale or transfer of money or property, or stamp duties imposed or collected in connexion therewith ;

(v) excise, consumption or other similar taxes which shall not be deemed to include any such tax imposed or collected on the use, ownership or operation of vehicles or vessels, or of any wireless or television set or on articles imported into the territory in accordance with the provisions of Article 17.

(2) Ingen skatt eller annen liknende avgift av noen art skal i territoriet ilegges eller oppkreves av mottakerstaten eller av noen stat, provins, kommune eller annet lokalt distrikt innen denne, på offentlige emolument, gasjer, lønninger eller godtgjørelser som en konsulær tjenestemann mottar i betaling for konsulære tjenester.

(3) De i denne artikkels avsnitt (2) nevnte bestemmelser skal også gjelde for de offentlige emolument, gasjer, lønninger eller godtgjørelser som en konsulatfunksjonær mottar i betaling for tjeneste på konsulatet, med mindre han er borger av mottakerstaten.

(4) Uten at bestemmelsene om fritagelse under denne artikkels foregående avsnitt derved berøres, skal en konsulær tjenestemann eller funksjonær—med de unntak som gjelder i henhold til denne artikkels avsnitt (5)—i territoriet være fritatt for alle skatter og andre liknende avgifter av hvilken som helst natur som er ilagt eller måtte bli ilagt eller oppkrevet av mottakerstaten, eller av noen stat, provins, kommune eller annet lokalt distrikt innen denne—med mindre det gjelder fritagelse for skatter eller avgifter betalbare for, eller på grunn av, import til territoriet og som er behandlet under artikkel 17—forutsatt at vedkommende tjenestemann eller funksjonær

- (a) ikke er borger av mottakerstaten,
- (b) ikke driver privat virksomhet med henblikk på økonomisk vinning i territoriet,
- (c) er utsenderstatens fast ansatte funksjonær, eller hvis ikke fast ansatt, ikke hadde vanlig opphold i territoriet på det tidspunkt da han ble ansatt på konsulatet.

(5) (a) Bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (4) skal gjelde bare skatter og andre liknende avgifter for hvilke vedkommende konsulære tjenestemann eller funksjonær ville vært rettslig ansvarlig hvis han ikke hadde nydt fritagelse i henhold til bestemmelsene i denne artikkel, og skal ikke gjelde skatter eller andre liknende avgifter for hvilke en annen person er rettslig ansvarlig, uansett om vedkommende skatt eller annen liknende avgift er blitt veltet over på den konsulære tjenestemann eller funksjonær. Hvis derimot en konsulær tjenestemann eller funksjonær har inntekter fra inntektskilder utenfor territoriet, men som er betalbare til ham, eller innkreves på hans vegne, gjennom en bank eller annen agent innen territoriet som er pålagt å fratrekke inntektsskatt og gi oppgjør for denne, skal vedkommende konsulære tjenestemann eller funksjonær være berettiget til å få refundert en således fratrukket skatt.

- (b) Bestemmelsene i avsnitt (4) skal ikke gjelde for
 - (i) skatter ilagt eller oppkrevet på fast eiendom som eies eller benyttes innen territoriet.
 - (ii) skatter på inntekt fra andre inntektskilder innen territoriet.
 - (iii) skatter ilagt eller oppkrevet for overdragelse av arvemidler (arveavgift); enten den konsulære tjenestemann eller funksjonær er avgått ved døden eller det er til ham arven faller.
 - (iv) skatter på transaksjoner eller dokumenter i forbindelse med transaksjoner, så som skatter på salg eller overdragelse av penger eller eiendom, eller stempelmerker påbudt eller avkrevet i forbindelse hermed.
 - (v) akise- og konsumpsjonsavgifter eller andre liknende avgifter, som dog ikke skal anses å omfatte noen skatt ilagt eller oppkrevet for bruk, besittelse, eller drift av fartøyer eller kjøretøyer, radio eller televisjonsapparater, eller på varer og gjenstander som innføres i territoriet i henhold til bestemmelsene i artikkel 17.

ARTICLE 17

(1) All furniture, equipment, supplies, building materials and other articles, including vehicles and vessels, intended for official use in the territory in connexion with any of the purposes specified in paragraph (1) of Article 9 shall be permitted entry into the territory free of all taxes or duties imposed upon or by reason of importation.

(2) In connexion with his installation on first arrival to take up a post at a consulate a career consular officer or employee, provided, in either case, that he fulfils the conditions specified in paragraph (4) of Article 16 of this Convention, shall be permitted to import into the territory, free of all duties or taxes imposed upon or by reason of importation, movable property, including vehicles and vessels for the exclusive personal use of himself or members of his family forming part of his household. In the case of a career consular officer this privilege shall, in addition, extend to all such movable property subsequently consigned to him at his post and imported at any time while he is assigned to that post, but nothing in the provisions of this paragraph shall be regarded as implying any right on the part of a consular employee to import such movable property once his first installation has been completed.

(3) It is, however, understood that

- (a) the receiving state may, as a condition to the granting of the exemption provided in this Article, require that a notification of any importation or re-exportation be given in such manner as it may prescribe ;
- (b) the exemption provided in this Article being in respect of articles imported for official or personal use only, does not extend to, *inter alia*, articles imported as an accommodation to others or for sale or for other commercial purposes. However, articles imported as samples of commercial products solely for display within a consulate and subsequently re-exported or destroyed shall not be regarded as excluded from the exemption provided in this Article ;
- (c) the receiving state may determine that the exemption provided in this Article does not apply in respect of articles grown, produced or manufactured in the territory which have been exported therefrom without payment of or upon repayment of taxes or duties which would have been chargeable but for such exportation ;
- (d) nothing herein shall be construed so as to permit the entry into the territory of any article the importation of which is specifically prohibited by law.

Part V.—General Consular Functions

ARTICLE 18

- (1) A consular officer may, within his district,
- (a) interview, communicate with and advise any national of the sending state ;
 - (b) inquire into any incidents which have occurred affecting the interests of any such national ;
 - (c) assist any such national in proceedings before or in relations with the authorities of the territory, arrange for legal assistance for him, where necessary, and act as interpreter on his behalf, or delegate an interpreter so to act, before the said authorities, at their request or with their consent.

ARTIKKEL 17

(1) Alle møbler, utstyr, forsyninger, bygningsmaterialer og andre varer og gjenstander, inklusive kjøretøyer, bestemt for offisielt bruk i territoriet i forbindelse med de i artikkel 9, avsnitt (1) nevnte formål, skal være tillatt innført i territoriet fri for alle skatter eller avgifter betalbare for, eller på grunn av, slik innførsel.

(2) En utsendt konsulær tjenestemann eller funksjonær som oppfyller de i denne konvensjons artikkel 16, avsnitt (4) nevnte betingelser, skal ved tiltredelse av en stilling ved et konsulat kunne innføre i territoriet, fri for enhver skatt eller avgift, pålagt for eller på grunn av slik innførsel, løsøre, inklusive kjøretøyer og fartøyer, bestemt utelukkende til bruk for ham selv eller familimedlemmer som tilhører hans husstand. For så vidt angår utsendt (karriere) konsulær tjenestemann skal dette privilegium dessuten utvides til å omfatte alt løsøre senere sendt ham på hans post, og innført på hvilket som helst tidspunkt under hans virksomhet på stasjonen, men intet i dette avsnitts bestemmelser skal derimot kunne forstås slik at de gir en konsulatfunksjonær rett til å innføre slikt løsøre etter at han er ferdig installert ved overtagelsen av stillingen.

- (3) Bestemmelsene er dog slik å forstå at
 - (a) mottakerstaten kan, som betingelse for slik fritagelse som er omhandlet i denne artikkel, forlange underretning om innførselen eller gjenutførselen i den form den måtte foreskrive;
 - (b) da den fritagelse som er omhandlet i denne artikkel bare gjelder varer innført for offentlig eller personlig bruk, omfatter den blant annet ikke varer som innføres for å hjelpe andre eller som er bestemt for salg eller for andre kommersielle formål. Dog skal prøver av handelsvarer, utelukkende bestemt for utstilling på konsulatet og som deretter reeksporteres eller ødelegges, ikke være unntatt fra den fritagelse som er omhandlet i denne artikkel;
 - (c) mottakerstaten kan treffe bestemmelse om at den fritagelse som er omhandlet i denne artikkel, ikke skal gjelde varer som er dyrket, produsert eller tilvirket i territoriet og som er blitt eksportert derifra uten at det er betalt skatter eller avgifter som ville blitt ilagt hvis ikke slik utførsel hadde funnet sted, eller i tilfelle hvor slike skatter er betalt, men er blitt refundert;
 - (d) intet i denne konvensjon skal forstås slik at den tillater innført i territoriet en vare hvis innførsel er uttrykkelig forbudt ved lov.

Del V.—Alminnelige konsulære funksjoner

ARTIKKEL 18

- (1) En konsulær tjenestemann skal innen sitt distrikt ha adgang til å
 - (a) besøke, opprettholde forbindelse med og gi råd til enhver borger av utsenderstaten;
 - (b) innhente opplysninger om hvilken som helst hendelse som er inntruffet og som berører en slik borgers interesser;
 - (c) bistå en slik borger i sak som verserer for, eller i forhandlinger som pågår med, territoriets myndigheter og, hvor nødvendig, ordne med sakførerhjelp for ham, og opptre som tolk eller tilsette en tolk til å opptre på hans vegne overfor nevnte myndigheter når disse anmoder om eller gir sitt samtykke til det.

(2) For the purpose of the protection of nationals of the sending state and their property and interests a consular officer shall be entitled to apply to and correspond with the appropriate authorities within his district and, in the absence of any diplomatic representative of the sending state, with the appropriate departments of the central government of the territory. When any such representations are made in writing a consular officer may be required by the authority or department concerned to attach a translation into the official language of the territory.

(3) A national of the sending state shall have the right at all times to communicate with the appropriate consular officer and, unless subject to lawful detention, to visit him at his consulate.

ARTICLE 19

(1) A consular officer shall be informed immediately by the appropriate authorities of the territory when any national of the sending state is confined in prison awaiting trial or is otherwise detained in custody within his district.

(2) A consular officer shall be permitted to visit without delay, to converse privately with and to arrange legal representation for, any national of the sending state who is so confined or detained for the purpose of any proceedings or interrogations or who is entitled to appeal under the ordinary rules as to the time within which an appeal may be made. Any communication from such a national to the consular officer shall be forwarded without delay by the authorities of the territory.

(3) Without prejudice to the provisions of paragraph (2) of this Article, when a national of the sending state is detained in custody in pursuance of his sentence, the consular officer within whose district he is detained shall, upon notification to the appropriate authority, have the right to visit him. Any such visit shall be conducted in accordance with the regulations in force in the institution in which he is detained, it being understood that such regulations shall permit reasonable access to and opportunity of conversing with such national.

ARTICLE 20

A consular officer may, within his district, further the commercial, artistic, scientific, professional and educational interests of the sending state.

ARTICLE 21

A consular officer may, within his district,

- (1)—(a) receive such declarations as may be required to be made under the nationality laws of the sending state ;
- (b) issue such notices to, and receive such declarations from, a national of the sending state as may be required under the laws of the territory with regard to compulsory national service ;
- (c) register the birth or death of a national of the sending state and record a marriage celebrated under the laws of the territory, provided that at least one of the parties is a national of the sending state, but it is understood that such consular registration of a birth or death or the recording by a consular officer of such a marriage in no way exempts a private person from any obligation under the laws of the territory with regard to the notification and registration of births, deaths or marriages with the authorities of the territory ;
- (d) issue passports and travel documents to nationals of the sending state and grant visas and other appropriate documents to persons seeking entry into the sending state ;

(2) Når det gjelder å beskytte borgere av utsenderstaten samt disses eiendom og interesser, skal en konsulær tjenestemann ha adgang til å henvende seg til og korrespondere med vedkommende myndigheter innen sitt distrikt, og, hvor det ikke finnes diplomatisk representant for utsenderstaten, med regjeringsdepartementene i territoriet. Når slik henvendelse skjer skriftlig, kan vedkommende myndighet eller departementet forlange at den konsulære tjenestemann vedlegger henvendelsen en översëttelse til territoriets offisielle språk.

(3) En borger av utsenderstaten skal til enhver tid ha rett til å sette seg i forbindelse med vedkommende konsulære tjenestemann, og med mindre han er underlagt lovlig arrest, å besøke tjenestemannen på konsulatet.

ARTIKKEL 19

(1) En konsulær tjenestemann skal straks underrettes av territoriets myndigheter når en borger av utsenderstaten er satt i arrest i påverte av dom, eller på annen måte er tatt i fengslig forvaring innen tjenestemannens distrikt.

(2) Den konsulære tjenestemann skal ha adgang til uten opphold å tale privat med, og ordne sakførerhjelp for enhver borger av utsenderstaten som er satt i arrest eller tatt i fengslig forvaring med henblikk på rettsforfølgning eller forhør, eller som har adgang til å appellere under gjeldende regler for de tidsfrister som skal iakttas ved appell til høyere instans. Enhver meddelelse fra slik borger til den konsulære tjenestemann skal uten opphold besørges sendt av territoriets myndigheter.

(3) Uten at bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (2) derved berøres, skal, når en borger av utsenderstaten er holdt i fengslig forvaring som følge av en dom, den konsulære tjenestemann, innen hvis distrikt han holdes fengslet, ha rett til å besøke ham når underretning om besøket på forhånd er gitt vedkommende myndigheter. Et slikt besök skal skje i samsvar med de regler som følges i den institusjon hvor vedkommende sitter fengslet, dog således at disse regler skal gi rimelig anledning til å tre i forbindelse med og tale med slik borger.

ARTIKKEL 20

En konsulær tjenestemann skal innen sitt distrikt ha adgang til å søke fremmet utsenderstatens kommersielle, kunstneriske, vitenskapelige og faglige interesser, samt interesser på undervisningens område.

ARTIKKEL 21

En konsulær tjenestemann skal innen sitt distrikt kunne:

- (1) (a) motta slike erklæringer som kreves avgitt i henhold til utsenderstatens lover om statsborgerrett;
- (b) gi slik underretning til og motta slike erklæringer fra borgere av utsenderstaten som kreves i henhold til utsenderstatens lover angående tvungen verneplikt;
- (c) foreta registrering av fødsler og dødsfall av borgere av utsenderstaten og registrere ekteskap inngått i henhold til territoriets lover når minst en av ektefellene er borger av utsenderstaten. Slik registrering ved konsulær tjenestemann av fødsel, dødsfall og ekteskap fritar dog på ingen måte en privatperson for den plikt han i henhold til territoriets lover måtte ha til å gi melding om og la registrere fødsler, dødsfall eller ekteskap hos territoriets myndigheter;
- (d) utstede pass og reisedokumenter til borgere av utsenderstaten, og utstede visa og andre nødvendige dokumenter til personer som søker om innreisetilattelse til utsenderstaten;

- (e) issue, with regard to goods, certificates of origin and interest for use in the sending state ;
 - (f) serve judicial documents or take evidence on behalf of courts of the sending state in a manner permitted under special arrangements on this subject between the High Contracting Parties or otherwise not inconsistent with the laws of the territory.
- (2) draw up and receive declarations, and legalise, authenticate or certify signatures or documents, translate documents and perform other notarial acts in connexion with documents in any case where these services are required by a person of any nationality for use in the sending state or under the law in force in the sending state. If under that law the administration of an oath or affirmation is required such oath or affirmation may be administered. A consular officer may also perform these functions in connexion with documents required by a national of the sending state for use elsewhere than in the sending state, but it is understood that this provision involves no obligation on the authorities of the receiving state to recognise the validity of such notarial and other acts referred to in this paragraph performed by a consular officer in connexion with documents required under the laws of the receiving state.

Part VI.—Estates and Transfers of Property

ARTICLE 22

(1) In any case where a deceased person leaves property in a territory and a legal or equitable interest in such property (for instance, as executor or beneficiary under a will or in cases of intestacy) is held or claimed by a national of the sending state who is not resident in the territory and is not legally represented there the consular officer in whose district the estate of the deceased person is being administered or, if no administration has been instituted, his property is situated shall have the right to represent such national as regards his interests in the estate or property as if valid powers of attorney had been executed by him in favour of the consular officer. If subsequently such national becomes legally represented in the territory, the consular officer's position shall be as if he previously had a power of attorney from the national which has ceased to be operative as from the date when the consular officer is informed that such national is otherwise legally represented or, if a grant has already been made to the consular officer in accordance with the provisions of paragraph (3) of this Article, as from the date when a further grant is made to that national on his own application or on the application of his legal representative.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article apply whatever the nationality of the deceased person and irrespective of the place of his death.

(3) In any case where a consular officer has a right of representation under paragraph (1) of this Article, he shall have the right to take steps for the protection and preservation of the interests of the person whom he is entitled to represent. He shall also have the right to take possession of the estate or the property to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents, unless another person, having equal or prior rights, has taken the necessary steps to assume possession thereof. If under the laws of the territory a grant of representation or order of a court is necessary for the purpose of enabling the consular officer to protect or to take possession of the property, any grant or order which would have been

- (e) utstede opprinnelsesbevis for varer til bruk i utsenderstaten;
- (f) forkynne rettslige dokumenter og oppta vitneforklaringer på vegne av utsenderstatens domstoler på slik måte som det er adgang til i henhold til særskilte ordninger truffet herom mellom de Høye Kontraherende Parter, eller som ellers ikke er uforenlig med territoriets lover.
- (2) Sette opp og motta erklæringer, og legalisere, bekrefte eller attestere underskrifter eller dokumenter, oversette dokumenter og foreta andre notarialforretninger i forbindelse med dokumenter i alle tilfelle hvor slike tjenester er nødvendige for personer av hvilken som helst nasjonalitet til bruk i utsenderstaten, eller i henhold til gjeldende lover i utsenderstaten. Hvis det i henhold til disse lover kreves edsavleggelse eller forsikring på ære og samvittighet, kan slik edsavleggelse eller forsikring besørges av tjenestemannen. En konsulær tjenestemann skal også kunne utøve disse funksjoner i forbindelse med dokumenter som en borger av utsenderstaten har behov for til bruk annetsteds enn i utsenderstaten, men denne bestemmelse medfører ingen forpliktelse for mottakerstatens myndigheter til å anerkjenne gyldigheten av notarialforretninger og andre tjenester omhandlet i dette avsnitt utført av en konsulær tjenestemann i forbindelse med dokumenter som kreves i henhold til mottakerstatens lover.

Del VI.—Dødsboer og eiendomsoverdragelser

ARTIKKEL 22

(1) I tilfelle hvor en avdød person etterlater seg eiendom i territoriet, og en borger av utsenderstaten som ikke har bopel i territoriet og ikke har noen representant der, innehar eller gjør fordring på en interesse i slik eiendom (f. eks. som eksekutor eller som begunstiget i henhold til testament, eller i tilfelle av dødsfall uten gyldig testament), skal den konsulære tjenestemann, i hvis distrikt avdødes bo er tatt under behandling, eller hvis det ikke er tatt under behandling, eiendommen er beliggende, ha rett til å representere vedkommende borger, forsvåvidt angår hans interesser i boet eller eiendommen, som om vedkommende hadde utstedt rettsgyldig fullmakt til tjenestemannen. Hvis vedkommende borger senere blir rettslig representert i territoriet, blir tjenestemannen stillet som om han tidligere hadde innehat en fullmakt som har opphørt å gjelde fra det tidspunkt da den konsulære tjenestemann mottar underretning om at vedkommende borger er rettslig representert på annen måte, eller hvis bemyndigelse fra skifteretten allerede er utstedt til tjenestemannen i henhold til bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (3), fra det tidspunkt en ny bemyndigelse er utstedt etter ansøking fra vedkommende borger eller hans representant.

(2) Bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (1) skal gjelde uansett av hvilken nasjonalitet avdøde er og uansett hvor han døde.

(3) I ethvert tilfelle hvor en konsulær tjenestemann har rett til å opptre som representant i henhold til denne artikkels avsnitt (1), skal han ha rett til å ta skritt til å beskytte og bevare den persons interesser som han er berettiget til å representere. Han skal også ha rett til å ta boet eller eiendommen i besittelse i samme utstrekning som om han hadde hatt behørig fullmakt fra den person hvis interesser han representerer, med mindre en annen person som har samme eller eldre fullmakt, har tatt nødvendige skritt til å ta eiendommen i besittelse. Hvis det i henhold til territoriets lover fordres en bemyndigelse eller en rettsavgjørelse for at en konsulær tjenestemann skal kunne treffe forføyninger til beskyttelse av eiendommen eller ta den i besittelse,

made in favour of the duly appointed attorney of the person whose interests are represented by the consular officer shall be made in favour of the consular officer on his application. On *prima facie* evidence of the necessity for the immediate protection and preservation of the estate and of the existence of persons with an interest which the consular officer has a right to represent, the court, if satisfied as to such necessity, shall make a grant or an order to the consular officer provisionally, limited to the protecting and preserving of the estate, until such time as a further grant of representation is made.

(4)—(a) Subject to sub-paragraphs (b) and (c) of this paragraph, the consular officer shall have the right to full administration of the estate to the same extent as if he were the duly appointed attorney of the person whose interests he represents. If by the law of the territory a grant by a court is necessary, the consular officer shall have the same right to apply for and to receive a grant on his application as the duly appointed attorney of the person whose interests he represents.

(b) The court may, if it thinks fit, postpone the making of a grant to the consular officer for such time as it deems necessary to enable the person represented by the consular officer to be informed and to decide whether he desires to be represented otherwise than by the consular officer.

(c) The court may, if it thinks fit, order the consular officer to furnish reasonable evidence of the receipt of the assets by those entitled to them by law or to repay or return those assets to the competent authority or person in the event of his being unable to furnish such evidence, or it may order that, the consular officer having otherwise fully administered the estate, the actual transmission of the assets to those persons shall be effected through such other channels as it may direct.

(5) A consular officer shall, in addition, be entitled within his district, in the case of a deceased national of the sending state, to receive and distribute an estate of small value without first obtaining a grant of representation, to the extent that, and subject to the conditions under which, this may be permitted under the laws of the territory.

(6) If a national of the sending state dies while travelling in or passing through the territory without being either domiciled or resident there, the consular officer within whose district such national has died shall be permitted, for the purpose of safeguarding the money and effects in the personal possession of the deceased, to take immediate custody thereof, subject to the right of the administrative or judicial authorities of the territory to take possession of such money and personal effects in any case where the interests of justice or the investigation of crime so require. Any right to retain possession or to dispose of such money or personal effects shall be subject to the law of the territory and to the provisions of the preceding paragraphs of this Article.

(7) If a consular officer exercises the rights referred to in the preceding paragraphs of this Article with regard to an estate, he shall in that matter be subject to the law of the territory and to the jurisdiction of the courts of the territory in the same manner as a national of the receiving state.

(8) In any case where it is brought to the knowledge of the local authorities (administrative or judicial) of the territory that

(a) there is an estate in the territory with regard to which the consular officer may have a right to represent interests under the preceding paragraphs of this Article ; or

skal det på ansøking bli gitt slik bemyndigelse eller bli truffet slik avgjørelse til fordel for tjenestemannen som ellers ville vært gitt vedkommende som kunne fremlegge gyldig fullmakt fra den person som tjenestemannen representerer. Hvis det foreligger opplysninger som tyder på at det er nødvendig å treffe øyeblikkelige forføyninger for boets beskyttelse og bevarelse, og at det eksisterer personer med interesser i boet, som den konsulære tjenestemann har rett til å representere, skal retten, hvis den anser det påkrevet, gi bemyndigelse til, eller treffe en avgjørelse til fordel for, tjenestemannen av midlertidig karakter og begrenset til boets beskyttelse og bevarelse og som skal gjelde inntil en ny bemyndigelse blir gitt.

(4) (a) Under iakttagelse av bestemmelsene i nedenstående underavsnitt (b) og (c), skal den konsulære tjenestemann ha rett til full bestyrelse av boet, i samme utstrekning som om han hadde innehatt behørig fullmakt fra den person hvis interesser han representerer. Hvis det i henhold til territoriets lover fordres en bemyndigelse fra retten, skal den konsulære tjenestemann ha samme rett til å søke om og motta slik bemyndigelse som en person utstyrt med gyldig fullmakt fra den person den konsulære tjenestemann representerer ville ha hatt.

(b) Hvis den finner grunn til det, kan retten utsette tidspunktet for meddelelse av slik bemyndigelse til den konsulære tjenestemann så lenge som den finner det nødvendig for at den person som den konsulære tjenestemann representerer, kan bli underrettet og treffe bestemmelse om han ønsker å la seg representere på annen måte enn gjennom tjenestemannen.

(c) Hvis den finner grunn til det, kan retten avkreve den konsulære tjenestemann rimelig bevis for at de personer som etter loven er berettiget til boets midler, har mottatt disse, eller kreve midlene tilbakebetalt eller returnert til kompetent myndighet eller person, i tilfelle tjenestemannen ikke er istand til å skaffe tilveie slikt bevis, eller den kan kreve, når tjenestemannen ellers har hatt full rådighet over boet, at selve utbetalingen av boets midler skal skje gjennom de kanaler som den gir anvisning på.

(5) En konsulær tjenestemann skal dessuten—innen sitt distrikt—kunne motta og skifte et dødsbo av liten verdi etter en borger av utsenderstaten uten på forhånd å ha innhentet bemyndigelse til å representere arvingene i den utstrekning og på de betingelser under hvilke dette måtte være tillatt i henhold til territoriets lover.

(6) Når en borger av utsenderstaten dør under reise eller gjennomreise i mottakerstatens territorium uten å være domisiliert eller ha fast opphold der, skal den konsulære tjenestemann, innen hvis distrikt en slik borger dør, ha rett til straks å sette seg i besittelse av og ta vare på avdødes penger og personlige effekter, dog uten fortrensel for den rett som territoriets forvaltnings- og rettsmyndigheter har til å sette seg i besittelse av slike penger og personlige effekter i ethvert tilfelle hvor rettens interesser, eller en kriminalundersøkelse, krever det. Retten til å beholde og disponere over slike penger og personlige effekter skal være undergitt territoriets lover og bestemmelsene i denne artikkels foregående avsnitt.

(7) Hvis en konsulær tjenestemann gjør bruk av de i denne artikkels foregående avsnitt nevnte rettigheter overfor et bo, skal han i denne forbindelse være undergitt territoriets lover og territoriets domstolars jurisdiksjon på samme måte som en borger av mottakerstaten.

(8) I ethvert tilfelle hvor territoriets lokale myndigheter (forvaltnings- eller rettsmyndigheter) får kjennskap til at

(a) det i territoriet er et bo hvor den konsulære tjenestemann kan være berettiget til å representere interesser i henhold til bestemmelsene i denne artikkels foregående avsnitt, eller

- (b) a national of the sending state has died in the territory and it appears that there is not present or represented in the territory any person, other than a public administrator or similar official, entitled to claim administration of any property which the deceased may have left there ;

they shall inform the consular officer to this effect.

ARTICLE 23

A consular officer may receive, for transmission to a national of the sending state who is not resident in the territory, from a court, agency or person, money or property to which such national is entitled as a consequence of the death of any person. Such money or property may include, but is not limited to, shares in an estate, payments made pursuant to workmen's compensation laws or any similar laws and the proceeds of life insurance policies. The court, agency or person making the distribution is not obliged to transmit such money or property through the consular officer, and the consular officer is not obliged to receive such money or property for transmission. If he does receive such money or property, he shall comply with any conditions laid down by such court, agency or person with regard to furnishing reasonable evidence of the receipt of the money or property by the national to whom it is to be transmitted and with regard to returning the money or property in the event of his being unable to furnish such evidence.

ARTICLE 24

Money or other property may be paid, delivered or transferred to a consular officer pursuant to the provisions of Articles 22 and 23 only to the extent that, and subject to the conditions under which, payment, delivery or transfer to the person whom the consular officer represents or on whose behalf he receives the money or property would be permitted under the laws and regulations of the receiving state. The consular officer shall acquire no greater rights in respect of any such money or other property than the person whom he represents or on whose behalf he receives the money or property would have acquired if the money or property had been paid, delivered or transferred to such person directly.

Part VII.—Shipping

ARTICLE 25

(1) When a vessel of the sending state visits a port (which includes any place to which a vessel may come) in the receiving state, the master and the members of the crew of the vessel shall be permitted to communicate with the consular officer in whose district the port is situated and the consular officer shall be permitted freely to perform the duties enumerated in Article 26 without interference on the part of the authorities of the territory. For the purpose of performing any of these duties, the consular officer, accompanied, if he so desires, by consular employees on his staff, may proceed personally on board the vessel after she has received *pratique*. In connexion with these duties the master and appropriate members of the crew may proceed to the consulate in the consular district within which the vessel lies, unless the authorities of the territory shall object on the ground that it would not be practicable for the master and members of the crew concerned to rejoin the vessel before her departure. In the event of such objection being made the authorities of the territory shall immediately inform the appropriate consular officer.

(b) en borger av utsenderstaten er avgått ved døden i territoriet og det viser seg at det ikke er til stede eller representert i territoriet noen person, bortsett fra offentlig bobestyrer eller liknende tjenestemann, som er berettiget til å kreve rådighet over eiendom som avdøde har etterlatt seg der,

skal de underrette den konsulære tjenestemann herom.

ARTIKKEL 23

En konsulær tjenestemann skal kunne motta fra en domstol, institusjon eller person, for videreforsendelse til en borger av utsenderstaten som ikke er bosatt i territoriet, pengemidler eller eiendom som en slik borger har krav på som følge av et dødsfall. Slike pengemidler eller slik eiendom kan omfatte, men er ikke begrenset til, arvelodd, utbetaling i henhold til trygdelover eller liknende lover eller utbetaling på livsforsikringspolise. Vedkommende domstol, institusjon eller person som foretar slik utdeling er ikke pliktig til å benytte seg av den konsulære tjenestemanns formidling, og tjenestemannen er på sin side ikke pliktig til å motta slike pengemidler eller eiendom for videreforsendelse. Hvis han mottar slike pengemidler eller eiendom, skal han oppfylle de betingelser som stilles av slik domstol, institusjon eller person med hensyn til fremskaffelse av rimelig bevis for at vedkommende borger som har krav på pengemidlene eller eiendommen, har mottatt samme, samt med hensyn til tilbakesendelse av pengemidlene eller eiendommen, i tilgelle av at tjenestemannen ikke er i stand til å fremskaffe slikt bevis.

ARTIKKEL 24

Pengemidler eller annen eiendom kan bare utbetales, utleveres eller overføres til en konsulær tjenestemann i henhold til bestemmelsene i artiklene 22 og 23, i den utstrekning og på de betingelser, som utbetaling, utlevering eller overførsel til den person tjenestemannen representerer, eller på hvis vegne han mottar pengemidlene eller eiendommen, ville vært tillatt i henhold til mottakerstatens lover og bestemmelser. Den konsulære tjenestemann skal ikke ha større rettigheter med hensyn til slike pengemidler eller annen eiendom enn den person han representerer, eller på hvis vegne han mottar pengemidlene eller eiendommen, ville ha hatt, hvis pengemidlene eller eiendommen var blitt utbetalt, utlevert eller overført til vedkommende.

Del VII.—Sjipsfart

ARTIKKEL 25

(1) Når et fartøy tilhørende utsenderstaten anløper en havn (hvormed skal forstås ethvert sted hvor et fartøy kan komme inn) i mottakerstaten, skal skipsføreren og mannskapet kunne sette seg i forbindelse med den konsulære tjenestemann i hvis distrikt havnen ligger, og den konsulære tjenestemann skal ha full adgang til å utføre de plikter som er nevnt i artikkel 26, uten innblanding fra territoriets myndigheters side. I det øyemed å utføre disse plikter skal tjenestemannen ha adgang til personlig å gå ombord i fartøyet, ledsaget, om han ønsker det, av konsulatfunksjonærer tilhørende hans personale, etter at fartøyet er blitt innklarert. I forbindelse med disse plikter skal skipsføreren og nødvendig mannskap kunne oppsøke konsulat-kontoret i det konsulatdistrikt hvor fartøyet ligger, med mindre territoriets myndigheter gjør innsigelser med den begrunnelse at føreren og vedkommende mannskaper ikke vil kunne nå tilbake til fartøyet før dets avgang. Hvis slik innsigelse gjøres, skal territoriets myndigheter øyeblikkelig underrette vedkommende konsulære tjenestemann.

(2) The consular officer may invoke the assistance of the authorities of the territory in any matter pertaining to the performance of these duties, and they shall give the requisite assistance unless they have special reasons which would fully warrant refusing it in a particular case.

ARTICLE 26

(1) The consular officer may question the master and members of the crew, examine the vessel's papers, take statements with regard to the vessel's voyage and her destination and generally facilitate the entry and departure of the vessel.

(2) The consular officer or a consular employee may appear with the master or members of the crew before the local authorities and courts, may lend his assistance (including, where necessary, arranging for legal aid) and may act as interpreter in matters between them and these authorities. These rights may be withheld only in cases where questions of national security are involved.

(3) Without prejudice to any right which the judicial authorities of the territory may possess to take jurisdiction in accordance with the provisions of Article 27, the consular officer may decide disputes between the master and members of the crew, including disputes as to wages and contracts of service, arrange for the engagement and discharge of the master and members of the crew, and take measures for the preservation of good order and discipline on the vessel.

(4) The consular officer may take measures for the enforcement of the shipping law of the sending state.

(5)—(a) If a seaman deserts from a vessel of the sending state in a port of the receiving state, the administrative and judicial authorities of the territory shall, at the request of the appropriate consular officer of the sending state, aid in apprehending the deserter and, on proof of the desertion, detain him and order him to be conveyed on board the vessel or delivered to the master or owner thereof or his agent to be so conveyed.

(b) The authorities of the territory shall not, however, be obliged to take action as contemplated in sub-paragraph (a) of this paragraph in respect of a seaman

(i) who is a national of the receiving state, or

(ii) in whose case there is reasonable ground for believing that his life or liberty will be endangered, for reasons of race, nationality, political opinion or religion, in any country to which the vessel is likely to go.

(c) If the deserter shall be accused of an offence (other than the desertion) which is cognizable under the laws of the territory, or if he shall have been convicted of such an offence, the authorities of the territory shall not be obliged to order him to be conveyed on board the vessel or delivered to the master or owner thereof or his agent to be so conveyed, until he has been tried and has undergone any punishment which may have been awarded to him.

(6) The consular officer may, where necessary, make arrangements for the treatment in a hospital and the repatriation of the master or members of the crew of the vessel.

(7) The consular officer may receive, draw up or execute any declaration, transfer or other document prescribed by the law of the sending state in connexion with

(a) the transfer to or the removal from the register of the sending state of any vessel; or

(2) Den konsulære tjenestemann kan be om bistand hos territoriets myndigheter i enhver sak som angår utførelsen av disse plikter, og myndighetene skal yte nødvendig assistanse med mindre det foreligger spesielle grunner som gjør dem berettiget til å nekte bistand i det enkelte tilfelle.

ARTIKKEL 26

(1) En konsulær tjenestemann skal kunne forhøre skipsføreren og mannskapet, undersøke fartøyets papirer, oppta forklaring med hensyn til fartøyets reise og bestemmelse, og foreta det nødvendige for å lette fartøyets anløp og avgang.

(2) En konsulær tjenestemann eller en konsulatfunksjonær skal kunne møte sammen med fører eller mannskap for lokale myndigheter og domstoler, yte bistand (også, om nødvendig, ordne med sakførerhjelp) og tjenestegjøre som tolk i saker mellom dem og myndighetene. Disse rettigheter kan bare avvises i tilfelle hvor det kan påberopes fare for den nasjonale sikkerhet.

(3) Når det ikke skjer til fortrenghet for den rett som territoriets rettsmyndigheter måtte ha til å treffe rettslige forføyninger i henhold til bestemmelsene i artikkel 27, skal en konsulær tjenestemann kunne treffe avgjørelser i tvistigheter mellom fører og mannskap, inklusive tvistigheter angående lønns- og kontraktsforhold, ordne med forhyring og avmønstring av fører og mannskap, og treffe forføyninger for opprettholdelse av orden og disiplin ombord i fartøyet.

(4) En konsulær tjenestemann skal kunne treffe forføyninger til håndhevelse av utsenderstatens sjøfartslov.

(5) (a) Hvis i en havn i mottakerstaten en sjømann deserterer fra et skip tilhørende utsenderstaten, skal territoriets forvaltnings- og rettsmyndigheter, etter anmodning av vedkommende konsulære tjenestemann, bistå med å pågripe desertøren, og når desertering anses bevist, anholde ham og foranledige ham bragt ombord i skipet eller overlevert til dets fører eller eier eller til skipets agent for å transporteres ombord.

(b) Territoriets myndigheter skal dog ikke være forpliktet til å treffe de forføyninger som er omhandlet i foranstående underavsnitt (a) når det gjelder en sjømann

- (i) som er borger av mottakerstaten, eller
- (ii) hvor det er rimelig grunn til å anta at sjømannens liv eller frihet vil bli utsatt for fare på grunn av rase, nasjonalitet, politisk oppfatning eller religion, i noe land som skipet formodes å ville anløpe.

(c) Hvis desertøren skal settes under tiltale for en annen lovovertrædelse enn deserteringen på hvilken territoriets lover får anvendelse, eller hvis han er dømt for en slik lovovertrædelse, skal territoriets myndigheter ikke være forpliktet til å besørg ham bragt ombord eller overlevert skipsfører eller eier eller skipets agent for å bli transportert ombord, før han er blitt dømt og har sonet den straff han måtte være idømt.

(6) En konsulær tjenestemann skal, om nødvendig, kunne ordne med sykehusbehandling og hjemsendelse av fartøyets fører og mannskap.

(7) En konsulær tjenestemann skal kunne motta, sette opp eller utstede enhver erklæring, ethvert overdragsdokument eller annet dokument foreskrevet av utsenderstatens lover i forbindelse med

- (a) et fartøys overførsel til eller utslettelse av utsenderstatens skipregister, eller

- (b) the transfer from one owner to another of any vessel on that register ; or
- (c) the registration of any mortgage or charge on such a vessel.

ARTICLE 27

(1) Except at the request or with the consent of the consular officer, the administrative authorities of the territory shall not concern themselves with any matter concerning the internal management of the vessel. The judicial authorities of the territory shall not entertain any proceedings with regard to disputes as to wages and contracts of service between the master and members of the crew without giving notice to the consular officer, provided that there is a consular officer resident in the territory, and shall refuse to entertain the proceedings if the consular officer objects. The administrative and judicial authorities shall not interfere with the detention in custody on the vessel of a seaman for disciplinary offences, provided that such detention is lawful under the law of the sending state and is not accompanied by unjustifiable severity or inhumanity.

(2) Without prejudice to their right to take cognizance of offences committed on board any vessel in the ports or in the territorial waters of the territory and cognizable under the local law or to enforce local laws applicable to such vessel or persons and property on board, the High Contracting Parties affirm their approval of the international practice under which the authorities of the territory should not, except at the request or with the consent of a consular officer

- (a) concern themselves with any matter taking place on board the vessel unless for the preservation of peace and order or in the interests of public health or safety ; or
- (b) institute prosecutions in respect of offences committed on board the vessel, unless
 - (i) they involve the tranquillity or safety of the port, or the laws of the territory regarding public health, the safety of life at sea, customs or any similar matter ; or
 - (ii) they are committed by or against persons other than the master or members of the crew, or by or against persons possessing the nationality of the receiving state ; or
 - (iii) they constitute grave offences as defined in Article 2 (9) of this Convention.

(3) If, for the purpose of the exercise of the rights referred to in paragraph (2) of this Article, it is the intention of the authorities of the territory to arrest or question any person or to seize any property or to institute any formal enquiry on board the vessel, the master or other officer acting on his behalf shall be given an opportunity to inform the consular officer, and, unless this is impossible on account of the urgency of the matter, to inform him in such time as to enable the consular officer or a consular employee on his staff to be present if he so desires. If the consular officer has not been present or represented, he shall be entitled, on his request, to receive from the authorities of the territory full information with regard to what has taken place. The provisions of this paragraph do not apply to routine examinations by the authorities of the territory with regard to customs, health and the admission of foreigners, or to detention of the vessel or of any portion of her cargo arising out of civil or commercial proceedings in the courts of the territory.

(b) et fartøys overførsel i nevnte register fra et rederi til et annet, eller

(c) registrering av en panteheftelse eller annen heftelse på fartøyet.

ARTIKKEL 27

(1) Territoriets forvaltningsmyndigheter skal ikke kunne befatte seg med spørsmål som vedrører fortøyets interne drift, med mindre den konsulære tjenestemann har anmodet om eller samtykket i det. Territoriets rettsmyndigheter skal ikke oppta til behandling tvister mellom skipsførere og mannskap angående lønns- og kontraktsforhold uten forutgående varsel til den konsulære tjenestemann, hvis det finnes en sådan bosatt i territoriet, og skal nekte å ta saken til handling hvis den konsulære tjenestemann gjør innsigelse mot det. Forvaltnings- og rettsmyndighetene skal ikke kunne hindre at en sjømann settes i arrest på fortøyet for disiplinære forseelser, når det er lovlig adgang til slik arrest i henhold til utsenderstatens lover og den ikke iverksettes med utilstedelig strenghet eller mangel på humanitet.

(2) Uten derved å oppgi sin kompetanse med hensyn til forseelser begått ombord i fartøyer i territoriets havner eller territorialfarvann, eller til å håndheve de stedlige lover som har anvendelse på slike fartøyer eller på personer og eiendom som befinner seg ombord, gir de Høye Kontraherende Parter sin tilslutning til den internasjonale praksis i henhold til hvilken territoriets myndigheter ikke, uten på den konsulære tjenestemanns oppfordring eller, med hans samtykke, adgang til

(a) å befatte seg med hendelser ombord i fartøyet, med mindre dette kreves for opprettholdelse av ro og orden eller det skjer i den offentlige sikkerhets eller sunnhets interesser;

(b) å reise påtale i forbindelse med forseelser begått ombord i fartøyet med mindre

(i) disse berører havnens ro eller sikkerhet, eller territoriets lover vedrørende den offentlige sunnhet, sikring av liv på sjøen, tollspørsmål eller liknende spørsmål, eller

(ii) de er begått av eller mot personer som ikke tilhører mannskapet, eller av eller mot personer som er borgere av mottakerstaten, eller

(iii) forseelsen har karakter av en alvorlig forbrytelse således som definert i denne konvensjons artikkel 2(9).

(3) Hvis territoriets myndigheter under utøvelsen av de in denne artikkels avsnitt (2) nevnet rettigheter har til hensikt å arrestere eller forhøre noen person, eller beslaglegge eiendom eller foreta lovformelig etterforskning ombord i fartøyet, skal skipsføreren, eller annen offiser som opptrer på dennes vegne, få anledning til å underrette den konsulære tjenestemann, og, med mindre det skulle vise seg umulig på grunn av sakens presserende natur, å underrette ham i så god tid at tjenestemannen, eller en konsulatfunksjonær tilhørende hans personale, kan være til stede hvis tjenestemannen så måtte ønske. Hvis den konsulære tjenestemann ikke har vært til stede eller ikke har vært representert, skal han på anmodning være berettiget til å få seg tilstillet av territoriets myndigheter fullstendige opplysninger om det som er skjedd. Dette avsnitts bestemmelser gjelder ikke rutineundersøkelser som foretas av territoriets myndigheter vedrørende tollbehandling, sunnhetsforskrifter, fremmedkontroll, eller tilbakeholdelse av fartøyet eller noen del av lasten i forbindelse med sivilrettslig søksmål reist for territoriets domstoler.

ARTICLE 28

(1) Provided that the master of the vessel consents, the consular officer shall have the right to inspect, at ports within his consular district, a vessel of any flag destined to a port of the sending state, in order to enable him to procure the necessary information to prepare and execute such documents as may be required by the law of the sending state as a condition of entry of such vessel into its ports, and to furnish to the competent authorities of the sending state such information with regard to sanitary or other matters as these authorities may require.

(2) In exercising the rights conferred upon him by this Article, the consular officer shall act with all possible despatch.

ARTICLE 29

(1) If a vessel of the sending state is wrecked in the receiving state, the consular officer in whose district the wreck occurs shall be informed as soon as possible by the appropriate authorities of the territory of the occurrence of the wreck.

(2) The appropriate authorities of the territory shall take all practicable measures for the preservation of the wrecked vessel, of the lives of persons on board, of the cargo and of other property on board, and for the prevention and suppression of plunder or disorder on the vessel. These measures shall also extend to articles belonging to the vessel or forming part of her cargo which have become separated from the vessel.

(3) If the vessel is wrecked within a port or constitutes a navigational hazard within the territorial waters of the receiving state, the authorities of the territory may also order any measures to be taken which they consider necessary with a view to avoiding any damage that might otherwise be caused by the vessel to the port facilities or to other vessels.

(4) If neither the owner of the wrecked vessel, his agent (or the underwriters concerned) nor the master is in a position to make arrangements, the consular officer shall be deemed to be authorized to make, as agent for the owner, the same arrangements as the owner himself could have made, if he had been present, for the disposal of the vessel in accordance with the relevant provisions of the law of the territory.

(5) No customs duties (including other duties imposed upon or by reason of the importation of goods into the territory) shall be levied by the authorities of the territory on the cargo, stores, equipment and fittings, or articles, carried by or forming part of the wrecked vessel, unless they are brought ashore for use or consumption in the territory. The authorities of the territory, however, if they think fit, may require security for the protection of the revenue in relation to such goods.

(6) No charge (other than customs duties, when they are leviable in accordance with paragraph (5) of this Article) shall be levied by the authorities of the territory in connexion with the wrecked vessel, any property on board, or her cargo, other than charges of the same kind and amount as would be levied in similar circumstances upon or in connexion with vessels of the receiving state.

ARTICLE 30

Where any articles belonging to or forming part of a wrecked vessel of any flag (not being a vessel of the receiving state) or belonging to or forming part of the cargo of any such vessel are found on or near the coast of the receiving state or are brought into any port of that state, the consular officer in whose district the articles are found or brought into port shall be deemed to be

ARTIKKEL 28

(1) Forutsatt at skipets fører gir sitt samtykke til det, skal en konsulær tjenestemann innen sitt konsulatdistrikt ha rett til å inspisere fartøy av hvilken som helst nasjonalitet som er bestemt for en havn i utsenderstaten, i det øyemed å skaffe seg nødvendige opplysninger for å kunne utstede slike dokumenter som måtte kreves i henhold til utsenderstatens lover som en betingelse for adgang til dens havner, og meddele utsenderstatens myndigheter slike opplysninger om sanitære og andre forhold som disse myndigheter måtte ha behov for.

(2) Under utøvelsen av de rettigheter denne artikkel gir ham skal den konsulære tjenestemann sørge for en hurtig ekspedisjon.

ARTIKKEL 29

(1) Hvis et fartøy tilhørende utsenderstaten lider skipbrudd i mottakerstaten, skal den konsulære tjenestemann, i hvis distrikt skipbruddet finner sted, snarest mulig underrettes av territoriets myndigheter.

(2) Vedkommende myndigheter i territoriet skal treffe alle mulige forføyninger til bevarelse av det havarerte fartøy og til sikring av menneskeliv, last eller annen eiendom ombord, samt til forebygging og bekjempelse av plyndring eller uorden ombord. Slike forføyninger skal også treffes med hensyn til gjenstander tilhørende fartøyet, eller utgjørende en del av dens last, som måtte være blitt adskilt fra fartøyet.

(3) Hvis fartøyet har lidt skipbrudd innen havneområdet, eller er en fare for skipsfarten i mottakerstatens territorialfarvann, kan territoriets myndigheter også treffe slike forføyninger som måtte anses påkrevet for å unngå skade på havneinnretninger eller andre skip som fartøyet ellers kunne forvolde.

(4) Hvis et havarert fartøys eier, hans agent (eller assurandør) eller fartøyets fører ikke er i stand til å foreta det nødvendige, skal den konsulære tjenestemann anses å ha fullmakt, i egenskap av eierens representant, til å forføye over fartøyet i samsvar med de i territoriets gjeldende lovbestemmelser, på samme måte som eieren hadde kunnet gjøre det hvis han hadde vært til stede.

(5) Ingen tollavgifter (eller andre avgifter betalbare for, eller på grunn av vareimport til territoriet) skal innkreves av territoriets myndigheter på last, proviant, utstyr, tilbehør eller gjenstander som befinner seg ombord i, eller som utgjør en del av, det havarerte fartøy med mindre det gjelder ting som er bragt i land for bruk eller konsum i territoriet. Territoriets myndigheter kan dog, hvis de finner grunn til det, forlange stillet sikkerhet for mulig toll som måtte bli å betale for slikt gods.

(6) Ingen avgifter (bortsett fra slike tollavgifter som måtte bli å betale i henhold til denne artikkels avsnitt (5)) skal kunne innkreves av territoriets myndigheter i forbindelse med et havarert fartøy på eiendom ombord eller på fartøyets last med mindre det dreier seg om avgifter av samme art og størrelsesorden som under liknende forhold ville blitt innkrevet av fartøyer, eller i forbindelse med fartøyer, tilhørende mottakerstaten.

ARTIKKEL 30

Når gjenstander som tilhører, eller utgjør del av et havarert fartøy av hvilken som helst nasjonalitet (dog ikke et fartøy tilhørende mottakerstaten), eller som tilhører, eller utgjør en del av et slikt fartøys last, blir funnet ved eller i nærheten av mottakerstatens kyst eller blir bragt i land i en av mottakerstatens havner, skal den konsulære tjenestemann, i hvis distrikt gjenstandene

authorized to make, as agent of the owner of the articles, such arrangements relating to the custody and disposal of the articles as the owner himself could have made, if,

- (a) in the case of articles belonging to or forming part of the vessel, the vessel is a vessel of the sending state, or, in the case of cargo, the cargo is owned by nationals of the sending state ; and
- (b) neither the owner of the articles, his agent, the underwriter nor the master of the vessel is in a position to make these arrangements.

ARTICLE 31

(1) If the master or a member of the crew of a vessel of the receiving state, being a national of the sending state, dies afloat or ashore in any country, the competent department of the receiving state shall furnish promptly to the appropriate consular officer copies of the accounts which may be received by it with respect to the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any particulars at the disposal of the department likely to facilitate the tracing of persons legally entitled to succeed to the property of the deceased.

(2) In every case where the value of the wages and effects of the deceased master or seaman, together with any other property of his which comes into the control of the competent department does not exceed £100 sterling, where the competent department is an authority of His Britannic Majesty, or 2,000 kroner, where the competent department is an authority of His Majesty the King of Norway, the competent department shall hand over the wages, effects and property in its custody of the deceased master or seaman to the consular officer, provided that, if the value thereof exceed £50 sterling or 1,000 kroner as the case may be, the competent department may first require to be satisfied that there is a person entitled to succeed to the property of the deceased, otherwise than as a creditor, and that such person is resident in the sending state. However, the competent department will have the right, before handing over, to meet out of the master's or seaman's assets under its control any claim against his estate of any person resident elsewhere than in the sending state, which it considers to be legally due. Any claim against the estate of the deceased master or seaman which is received by that department after handing over shall be referred to the competent department of the sending state. In the case of His Britannic Majesty the competent department shall be the Ministry of Transport of the United Kingdom. In the case of His Majesty the King of Norway the competent department shall be the Ministry of Industry, Handicraft and Shipping.

(3) In any case where the competent department does not hand over to the consular officer the wages and effects and other property in its custody of a deceased master or seaman, when the conditions for this purpose stated in paragraph (2) of this Article are fulfilled, the competent department shall, before delivering the assets to any person considered to be entitled to succeed to the property of the deceased, give notice to the consular officer of its intention, stating the person to whom it is proposed to deliver them, in order to give the consular officer a reasonable opportunity to furnish information which may be relevant for the final decision as to the person entitled to receive the property, or to the existence of other claims on the estate of which the competent department may be unaware.

(4) The provisions of paragraphs (2) and (3) of this Article do not apply where the competent department delivers assets in its custody to a person who has obtained a grant of representation from a court in the receiving state, but in this case it shall promptly inform the consular officer to this effect.

blir funnet eller brakt i havn, anses for å ha fullmakt, i egenskap av eierens representant, til å ta vare på og forøye over gjenstandene slik som eieren ville ha hatt adgang til å gjøre, forutsatt at,

- (a) hvor det gjelder gjenstander som tilhører, eller utgjør en del av et fartøy, fartøyet tilhører utsenderstaten, eller, hvor det gjelder last, lasten eies av borgere av utsenderstaten, og
- (b) hverken eieren av gjenstandene, eller hans agent, assurandøren, eller fartøyets fører er i stand til å treffe slike forføyninger.

ARTIKKEL 31

(1) Hvis ombord i et fartøy tilhørende mottakerstaten skipsfører eller mannskap som er borger av utsenderstaten, dør på sjøen eller i land, i hvilket land det enn måtte være, skal vedkommende myndighet i mottakerstaten uten opphold tilstille den konsulære tjenestemann gjenparter av de oppgaver den mottar over avdøde førers eller sjømanns hyre og effekter, sammen med de opplysninger som vedkommende myndighet måtte sitte inne med angående forhold som kan være av betydning for ettersøkningen av avdødes arvinger.

(2) Når verdien av avdød førers eller sjømanns hyre og effekter, i tillegg til mulig annen etterlatt eiendom som vedkommende myndighet har rådighet over, ikke overstiger 2,000 kroner når det gjelder en norsk myndighet og £100-0-0 når det gjelder britisk myndighet, skal vedkommende myndighet overgi hyre, effekter og eiendom i dens forvaring til den konsulære tjenestemann. Dog kan vedkommende myndighet, hvis verdien overstiger 1.000 kroner respektive £50-0-0, forlange dokumentert at det forefinnes en person som er berettiget til avdødes eiendom i annen egenskap enn kreditor, og at vedkommende er bosatt i utsenderstaten. Vedkommende myndighet skal imidlertid ha rett til, før den overgir avdød førers eller sjømanns midler til tjenestemannen å benytte disse midler til å dekke mulige fordringer i boet fremsatt av personer bosatt utenfor utsenderstaten og som den anser lovlig begrunnet. Fordringer i avdød førers eller sjømanns bo som fremkommer etter at boets midler er overgitt tjenestemannen, skal henvises til vedkommende myndighet i utsenderstaten. I Norge er denne myndighet Industri-, Håndverk- og Skipsfartsdepartementet og i Storbritannia Ministry of Transport of the United Kingdom.

(3) I tilfelle hvor vedkommende myndighet ikke overgir til den konsulære tjenestemann avdød førers eller sjømanns hyre, effekter eller annen eiendom, når betingelsene herfor i henhold til denne artikkels avsnitt (2) er til stede, skal vedkommende myndighet, før den utleverer boets midler til en person som anses arveberettiget til avdødes eiendom, varsle den konsulære tjenestemann om sin hensikt og oppgi navnet på den person til hvem boets midler aktes utlevert, for således å gi tjenestemannen rimelig anledning til å fremkomme med opplysninger av betydning for den endelige avgjørelse av spørsmålet om hvem det er som er berettiget til å motta eiendommen, eller til å gjøre oppmerksom på fordringer i boet som ikke er kommet til vedkommende myndighets kunnskap.

(4) Bestemmelsene i denne artikkels avsnitt (2) og (3) gjelder ikke i tilfelle hvor vedkommende myndighet utleverer bomidler som den rår over til en person som er meddelt bemyndigelse til å representere arvingene av en domstol i mottakerstaten. I slike tilfelle skal den konsulære tjenestemann snarest mulig underrettes.

Part VIII.—General Provisions relating to Consular Functions

ARTICLE 32

(1) The provisions of Articles 18 to 31 relating to the functions which a consular officer may perform are not exhaustive. A consular officer shall also be permitted to perform other functions provided that

- (a) they are in accordance with international law or practice relating to consular officers as recognized in the territory ; or
- (b) they involve no conflict with the laws of the territory and the authorities of the territory raise no objection to them.

(2) It is understood that in any case where any Article of this Convention gives a consular officer the right to perform any functions, it is for the sending state to determine to what extent its consular officers shall exercise such right.

ARTICLE 33

A consular officer may, within his district, levy the fees prescribed by the sending state for the performance of consular services.

Part IX.—Final Provisions

ARTICLE 34

Any dispute that may arise between the High Contracting Parties as to the proper interpretation or application of any of the provisions of this Convention shall, at the request of either of them, be referred to the International Court of Justice, unless in any particular case the parties agree to submit the dispute to some other tribunal or to dispose of it by some other form of procedure.

ARTICLE 35

(1) Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of his territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the Articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which Articles they are to be so regarded.

(2) Either High Contracting Party may, by a further notification or notifications in writing, inform the other of his decision to modify the arrangements previously notified and each such notification shall take effect six months after the date of its receipt by the latter High Contracting Party.

ARTICLE 36

Upon the entry into force of this Convention the provisions contained in the Exchange of Notes between Norway and Sweden and the United Kingdom of the 30th July and the 4th August, 1852⁽¹⁾, respecting the Surrender, on conditions of reciprocity, of Seamen Deserters from the Vessels of each country in the ports of the other and, in so far as it refers to merchant seamen, the Arrangement embodied in Notes exchanged on the 20th July and the 10th November, 1868, between Norway and Sweden and the United Kingdom⁽²⁾ relative to the disposal of Estates of Deceased Seamen shall be terminated in respect of territories to which the Convention applies.

(¹) British and Foreign State Papers, Vol. 63, page 1051.

(²) British and Foreign State Papers, Vol. 63, page 1077.

Del VIII.—Alminnelige bestemmelser angående konsulære funksjoner

ARTIKKEL 32

(1) Bestemmelsene i artiklene 18 og 31 vedrørende en konsulær tjenestemanns funksjoner er ikke uttømmende. En konsulær tjenestemann skal kunne utøve andre funksjoner forutsatt

- (a) at de er i samsvar med folkeretten eller den praksis vedrørende konsulære tjenestemenn som er anerkjent i territoriet, eller
- (b) at de ikke strider mot territoriets lover, og territoriets myndigheter ikke gjør innsigelse mot dem.

(2) I alle tilfelle hvor en konsulær tjenestemann i henhold til denne konvensjons artikler har rett til å utøve en funksjon, tilligger det utsenderstaten å bestemme i hvilken utstrekning dens konsulære tjenestemenn skal gjøre bruk av slik rett.

ARTIKKEL 33

En konsulær tjenestemann skal innen sitt distrikt kunne innkreve de gebyrer for konsulatforretninger som måtte være fastsatt av utsenderstaten.

Del IX.—Sluttbestemmelser

ARTIKKEL 34

Enhver tvist som måtte oppstå mellom de Høye Kontraherende Parter angående den riktige fortolkning eller anvendelse av denne konvensjons bestemmelser, skal, hvis en av partene forlanger det, forelegges for Den Internasjonale Domstol, med mindre i det enkelte tilfelle partene blir enige om å forelegge tvisten til avgjørelse ved annen domstol, eller å få den avgjort ved hjelp av annen fremgangsmåte.

ARTIKKEL 35

(1) Hver av de Høye Kontraherende Parter skal, før denne konvensjon trer i kraft, gi den annen Part underretning, i skriftlig form ad diplomatisk vei, om hvilke deler av dets territorium skal være å betrakte som territoriale enheter i forhold til alle eller noen av denne konvensjons artikler, og, i sistnevnte tilfelle, i forhold til hvilke artikler de skal være å betrakte som sådanne.

(2) Hver av de Høye Kontraherende Parter kan ved senere skriftlig notifikasjon eller notifikasjoner underrette den annen Part om at den har truffet beslutning om å endre den tidligere meddelte ordning, og hver slik notifikasjon skal tre i kraft seks måneder fra den dag sistnevnte Høye Kontraherende Part mottok meddelelsen.

ARTIKKEL 36

Ved denne konvensjons ikrafttredelse skal, på betingelse av gjensidighet, de bestemmelser som inneholdes i notevekslingen mellom Norge og Sverige og Det Forente Kongerike av 30. juli og 4. august 1852 vedrørende utlevering av deserterte sjømenn fra vedkommende lands fartøyer i det annet lands havner og,—for så vidt den angår sjømenn fra handelsflåten—den ordning som er omfattet i notevekslingen mellom Norge og Sverige og Det Forente Kongerike av 20. juli og 10. november 1868 vedrørende fremgangsmåten for dødsboer etter sjømenn, opphøre for så vidt angår de territorier som denne konvensjon får anvendelse på.

ARTICLE 37

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at London. The Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of exchange of the instruments of ratification^(*) and shall continue in force until six months from the date on which either High Contracting Party shall have given to the other notice of termination.

In witness whereof, the above-mentioned Plenipotentiaries have signed this Convention and affixed thereto their seals.

Done at Oslo in duplicate in the English and Norwegian languages, both texts being equally authoritative, this twenty-second day of February, 1951.

For His Britannic Majesty :

(L.S.) MICHAEL WRIGHT.

For His Majesty The King of Norway :

(L.S.) HALVARD LANGE.

AGREED MINUTE

It is understood that the provisions of paragraph (1) of Article 9 of this Convention shall not apply to the Island of Jersey or to any territory of His Britannic Majesty where under the laws at present in force the acquisition of land in full ownership is restricted to the indigenous inhabitants of the territory in question, unless and until His Britannic Majesty in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall have caused His Majesty The King of Norway to be notified that the law of the Island of Jersey or of any such territory, as the case may be, has been amended to permit of effect being given to the said provisions.

For His Britannic Majesty :

(L.S.) MICHAEL WRIGHT.

For His Majesty The King of Norway :

(L.S.) HALVARD LANGE.

(*) The Convention entered into force on August 30, 1951.

ARTIKKEL 37

Denne konvensjon skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene utveksles i London. Konvensjonen skal tre i kraft 30 dager fra dagen for utvekslingen av ratifikasjonsdokumenter og skal gjelde inntil seks måneder har forløpet fra den dag da en av de Høye Kontraherende Parter har meddelt den annen Part at den ønsker å bringe konvensjonen til opphør.

Til bekreftelse herav har de foran nevnte befullmektigede undertegnet denne konvensjon og forsynt den med sine segl.

Utfærdiget i Oslo, i to eksemplarer med norsk og engelsk tekst, som begge har samme gyldighet, den 22. februar 1951.

For Hans Majestet Norges Konge:
(u) HALVARD LANGE.

For Hans Britanniske Majestet:
(u) MICHAEL WRIGHT.

GODKJENT REFERAT

Det er oppnådd enighet om at bestemmelsene i konvensjonens artikkel 9, avsnitt (1), ikke skal gjelde øya Jersey eller noe annet av Hans Britanniske Majestets territorium hvor—ifølge nå gjeldende lov—erhvervelse av land med full eiendomsrett er begrenset til vedkommende territoriums egne innbyggere, med mindre og inntil Hans Britanniske Majestet for så vidt angår Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland har underrettet Hans Majestet Kongen av Norge om at øya Jersey's lover, eller lovene i vedkommende territorium, er blitt endret slik at de nevnte bestemmelser kan gjøres gjeldende.

For Hans Majestet Norges Konge:
(u) HALVARD LANGE.

For Hans Britanniske Majestet:
(u) MICHAEL WRIGHT.

FIRST PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and of His Majesty The King of Norway, in respect of the Kingdom of Norway, the undersigned, being duly authorized thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties wish to put on record that in their view the following principles are applicable to consulates and consular officers under the general law of nations in the event of war or of the rupture of diplomatic relations:

(1) in the event of war or of the rupture of relations between two states, either state shall be entitled to demand the closure of all or any of the consulates of the other state in its territory. It shall also be entitled to close all or any such consulates of the latter state as are situated in other countries which come under its military occupation;

(2) in the event of the closure of all or any of the consulates of one state in the territory of another state or in territory which comes under the military occupation of the latter state, the consular officers (including honorary consular officers) and consular employees concerned of the former state who are nationals of the former state and are not nationals of the latter state, provided that their names have been duly notified through the appropriate channel, together with all members of their families, shall be given reasonable time and proper facilities to leave the territory for their own country. They shall be afforded considerate treatment and protection until the moment of their departure, which shall take place within a reasonable period, and they shall be permitted to take with them their archives and official papers together with their personal effects and furniture, or, if they prefer, to deposit them in safe custody in the territory. In either case their archives and official papers shall be inviolable and their personal effects and furniture shall be treated with respect.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

Done at Oslo in duplicate in the English and Norwegian languages, both texts being equally authoritative, this twenty-second day of February, 1951.

For His Britannic Majesty:

(L.S.) MICHAEL WRIGHT.

For His Majesty The King of Norway:

(L.S.) HALVARD LANGE.

FORSTE UNDERTEGNINGSPROTOKOLL

Ved undertegningen av Konsularkonvensjonen av dags dato på vegne av Hans Majestet Norges-Konge for Kongeriket Norge, og på vegne av Hans Majestet Kongen av Storbritannia, Irland og de Britiske Oversjøiske Dominions for Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, avgir undertegnede, som har fått behørig fullmakt til det, følgende erklæring:

De Høye Kontraherende Parter ønsker å fastslå at etter deres oppfatning får ifølge folkeretten følgende prinsipper anvendelse på konsulater og konsulære tjenestemenn i tilfelle av krig eller brudd i den diplomatiske forbindelse:

(1) I tilfelle av krig eller brudd i den diplomatiske forbindelse mellom to stater, skal hver av statene kunne forlange at alle eller enkelte av den annen stats konsulater innen dets territorium skal stenges. Stengning skal også kunne forlanges av alle eller enkelte konsulater tilhørende den annen stat som er beliggende i tredje land som en av statene har okkupert.

(2) I tilfelle av stengning av alle eller enkelte av en stats konsulater i territoriet til en annen stat, eller i territorium okkupert av sistnevnte, skal vedkommende konsulære tjenestemenn (inklusive honorære konsulære tjenestemenn) og konsulatfunksjonærer tilhørende førstnevnte stat, og som er borgere av denne stat og ikke borgere av sistnevnte stat, forutsatt at de er blitt behørig anmeldt gjennom de vanlige kanaler, samt alle medlemmer av deres familier, bli tilstått rimelig tid og nødvendig hjelp til å forlate territoriet og vende hjem til sitt eget land. De skal få hensynsfull behandling og beskyttelse inntil avreisen som skal finne sted innen en rimelig tid, og de skal ha adgang til å ta med seg sine arkiver og offisielle papirer, samt sine personlige effekter og innbo, eller hvis de måtte foretrekke det, å deponere dem i sikker forvaring i territoriet. I begge tilfelle skal deres arkiver og offisielle papirer være ukrenkelige og deres personlige effekter og innbo behandles med respekt.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne protokoll og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo, i to eksemplarer med norsk og engelsk tekst, som begge har samme gyldighet, den 22. februar 1951.

For Hans Majestet Norges Konge:

(u) HALVARD LANGE.

For Hans Britanniske Majestet:

(u) MICHAEL WRIGHT.

SECOND PROTOCOL OF SIGNATURE

At the time of signing the Consular Convention of this day's date on behalf of His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, in respect of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and of His Majesty The King of Norway, in respect of the Kingdom of Norway, the undersigned, being duly authorized thereto, declare as follows:

The High Contracting Parties have agreed that the provisions of Article 14 of the Convention shall not come into operation until such time as each High Contracting Party has given notice to this effect to the other.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed this Protocol and affixed thereto their seals.

Done at Oslo in duplicate in the English and Norwegian languages, both texts being equally authoritative, this twenty-second day of February, 1951.

For His Britannic Majesty:

(L.S.) MICHAEL WRIGHT.

For His Majesty The King of Norway:

(L.S.) HALVARD LANGE.

ANNEN UNDERTEGNINGSPROTOKOLL

Ved undertegningen av Konsularkonvensjonen av dags dato på vegne av Hans Majestet Norges Konge for Kongeriket Norge, og på vegne av Hans Majestet Kongen av Storbritannia, - Irland og de Britiske Oversjøiske Dominions for Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, avgir undertegnede, som har fått behørig fullmakt til det, følgende erklæring:

De Høye Kontraherende Parter er blitt enige om at bestemmelsene i konvensjonens artikkel 14 ikke skal tre i kraft inntil hver av de Høye Kontraherende Parter har gitt varsel om det til den annen Part.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne protokoll og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo, i to eksemplarer med norsk og engelsk tekst, som begge har samme gyldighet, den 22. februar 1951.

For Hans Majestet Norges Konge:

(u) HALVARD LANGE.

For Hans Britanniske Majestet:

(u) MICHAEL WRIGHT.

EXCHANGES OF NOTES

No. 1

His Majesty's Ambassador at Oslo to the Norwegian Minister for Foreign Affairs

British Embassy,

Oslo, February 22nd, 1951.

Your Excellency,

I have the honour, upon instructions of His Majesty's Government in the United Kingdom, to address the following communication to Your Excellency in connexion with sub-paragraph (b) of Article 15, and paragraph (2) of Article 22 of the Consular Convention of this day's date.

With regard to Article 15 (b), it is understood that, alike in the case of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and of the Kingdom of Norway, where transactions involving the transfer of the ownership of real property are subject upon registration (whether such registration be compulsory or voluntary) to two separate charges, of which the one falls upon the transfer itself while the second consists of a registration fee, the intention of the High Contracting Parties is to confer exemption in respect of the former of these charges only and not in respect of the latter.

With regard to Article 22 (2), it is understood that, whereas both the British and Norwegian Probate courts take jurisdiction in respect of the estates of deceased non-resident foreigners, such jurisdiction does not, in the case of Norwegian Probate courts, extend to movable property.

If the above clarification of the articles in question is in accordance with the views of the Royal Norwegian Government, I have the honour to suggest that this note and Your Excellency's reply thereto, in the same sense, shall be regarded as constituting the agreement reached between our respective governments in relation to these two matters.

I avail, &c.

MICHAEL WRIGHT.

No. 2

The Norwegian Minister for Foreign Affairs to His Majesty's Ambassador at Oslo

Herr Ambassadör,

Oslo, 22 februar 1951.

Jeg har den ære å erkjenne mottagelsen av Deres note av idag vedrørende artiklene 15 (b) og 22 (2) i Konsularkonvensjonen av dags dato, og hvori De uttaler:

“Forsåvidt angår artikkel 15 (b), er det forutsetningen at—såvel i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland som i Kongeriket Norge—hvor transaksjoner vedrørende overførsel av eiendomsretten til fast eiendom ved registrering (enten slik registrering er obligatorisk eller frivillig) et belagt med to slags avgifter, hvorav den ene gjelder selve overførselen og den annen utgjør et registreringsgebyr, er det De Høye Kontraherende Parters hensikt bare å gi fritagelse for erleggelse av førstnevnte avgift, og ikke for sistnevnte.

“Artikkel 22 (2) skal forstås derhen at mens både britisk og norsk skifterett behandler dødsboer etter utlendinger uten fast bopel i landet, gjelder dette ikke for norsk skifterett forsåvidt angår lösöre.”

Jeg har den ære å erklære at den norske regjerings oppfatning stemmer med den ovenanførte forståelse av artiklene 15 (b) og 22 (2) i Konsularkonvensjonen av dags dato. Den norske regjering er enig i at Deres note og dette svar skal utgjøre den overenskomst som er nådd mellom våre respektive regjeringer med hensyn til disse to spørsmål.

Motta, &c.

HALVARD LANGE.

(Translation)

Your Excellency,

Oslo, February 22nd, 1951.

I have the honour to acknowledge receipt of your Note of to-day regarding articles 15 (b) and 22 (2) of the Consular Convention of to-day's date, in which you state:

[As in paragraphs 2 and 3 of 1 above.]

I have the honour to inform you that the views of the Norwegian Government are in accordance with the above clarification of articles 15 (b) and 22 (2) of the Consular Convention of this day's date. The Royal Norwegian Government agrees that your Note and this reply shall constitute the agreement which has been reached between our respective Governments in relation to these two matters.

I avail, &c.

HALVARD LANGE.

No. 3

The Norwegian Minister for Foreign Affairs to His Majesty's Ambassador at Oslo

Herr Ambassadør,

Oslo, 21 august 1951.

Jeg har den ære å henvise til Konsularkonvensjonen mellom Kongeriket Norge og det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, undertegnet i Oslo den 22. februar 1951, hvor artikkel 35 (1) lyder:

“Hver av de Høye Kontraherende Parter skal, før denne konvensjon trer i kraft, gi den annen Part underretning, i skriftlig form ad diplomatisk vei, om hvilke deler av dets territorium skal være å betrakte som territoriale enheter i forhold til alle eller noen av denne konvensjons artikler, og, i sistnevnte tilfelle, i forhold til hvilke artikler de skal være å betrakte som sådanne.”

Jeg har den ære å meddele at Kongeriket Norge er å betrakte som ett territorium for så vidt angår alle denne konvensjons artikler.

Under henvisning til konvensjonens artikkel 1 (1) vil jeg på den norske Regjerings vegne få meddele at uttrykket “Kongeriket Norge” i denne forbindelse ikke omfatter Svalbard og Jan Mayen.

Motta, &c.

HALVARD LANGE.

(Translation)

Your Excellency,

Oslo, August 21, 1951.

I have the honour to refer to the Consular Convention between the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, signed in Oslo on 22nd February, 1951, Article 35 (1) of which reads:—

“Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of his territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which articles they are to be so regarded.”

I have the honour to state that the Kingdom of Norway is to be regarded as one territorial unit so far as all articles of this Convention are concerned.

With reference to Article 1 (1) of the Convention I wish to state on behalf of the Norwegian Government that the expression “Kingdom of Norway” in this connexion does not include Svalbard and Jan Mayen.

Accept; &c.

HALVARD LANGE.

No. 4

His Majesty's Ambassador at Oslo to the Norwegian Minister for Foreign Affairs

British Embassy,

Your Excellency,

Oslo, August 21st, 1951.

I have the honour to refer to the Consular Convention between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Norway, signed at Oslo on 22nd February, 1951, Article 35 (1) of which reads as follows:—

“Each High Contracting Party shall, before the entry into force of this Convention, inform the other by notification in writing through the diplomatic channel which parts of his territories are to be regarded as territorial units for the purpose of all or some of the articles of the Convention, and, in the latter case, for the purpose of which articles they are to be so regarded.”

In respect of the territories referred to in Article 1 (1) of the Convention, and upon instructions from His Majesty's Principal Secretary of State for Foreign Affairs, I hereby notify Your Excellency, for the information of the Royal Norwegian Government, that, for the purposes of the Convention, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man are together to be regarded as a single territory and that all other territories for whose international relations His Majesty's Government in the United Kingdom are responsible are each to be regarded as a separate territory. Provided that, for the purposes of Article 16, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man are each to be regarded as a separate territory and that, for the purposes of Article 22, England and Wales, Scotland, Northern Ireland, the Channel Islands and the Isle of Man are each to be regarded as a separate territory.

I avail, &c.

MICHAEL WRIGHT.